

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2008

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ΄
Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1757, 1770

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Σεπτεμβρίου 2008, σελ. 1763

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και γραφείων ιδιωτικών ερευνών», σελ. 1757

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ. 1764
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 1761
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 1762
ΖΩΗΣ Χ.,	σελ. 1768, 1769
ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Α.,	σελ. 1766
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 1768
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 1761
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 1760, 1767
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ.,	σελ. 1759, 1766
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1759, 1761, 1763
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1765
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ.,	σελ. 1757, 1767

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2008

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 17 Σεπτεμβρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16/09/2008 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Α' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 16 Σεπτεμβρίου 2008 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου:

1. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Στρατηγείου της Ανώτατης Συμμαχικής Διοίκησης Μετασχηματισμού (HQ SACT) και του Ανώτατου Συμμαχικού Στρατηγείου Δυνάμεων Ευρώπης (SHAPE) επί της Λειτουργικής Σχέσης του Κέντρου Επιχειρησιακής Εκπαίδευσης Ναυτικής Αποτροπής του ΝΑΤΟ (ΚΕΝΑΠ)».

2. «Κύρωση Συμφωνίας στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας του Μαυροβουνίου».

3. «Ενίσχυση της διαφάνειας του Κρατικού Προϋπολογισμού, έλεγχος των δαπανών, μέτρα φορολογικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

4. «Κύρωση της Σύμβασης για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Γραφείου Ραδιοεπικοινωνιών (ERO) (Χάγη 1993), καθώς και της Πράξης που τροποποιεί τη Σύμβαση για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Γραφείου Ραδιοεπικοινωνιών (ERO) και αφορά στη Σύμβαση για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Γραφείου Επικοινωνιών (ECO) (Χάγη, 23 Ιουνίου 1993, όπως τροποποιήθηκε στην Κοπεγχάγη στις 9 Απριλίου 2002)».

5. «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Βασιλείου του Μπαχρέιν».

6. «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σγκαπούρης».

7. «Κύρωση Μνημονίου Κατανόησης για τη συντονισμένη ανάπτυξη του Οδικού Δακτυλίου του Ευξείνου Πόντου».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου

του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και γραφείων ιδιωτικών ερευνών». Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου ως μια ενότητα.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζει ειδικό αγορητή στο παρόν νομοσχέδιο τη Βουλευτή του Κόμματος κ. Εύα Μελά.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Λάζαρος Τσαβδαρίδης.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, από τη χθεσινή επί της αρχής συζήτηση του νομοσχεδίου που φέρνει προς ψήφιση η Κυβέρνηση προέκυψε σε όλους τους τόνους ότι πρόκειται για ένα σημαντικότερο νομοσχέδιο το οποίο επιχειρεί να βάλει επιτέλους τάξη σ' ένα άναρχο και ανεξέλεγκτο εν πολλοίς περιβάλλον, που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται η κάλυψη των συνεχώς αυξανόμενων αναγκών αστυνόμευσης και παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, που δημιουργεί η ποσοτική και κυρίως η ποιοτική διαφοροποίηση της εγκληματικότητας στις σύγχρονες κοινωνίες. Δεν ισχυριζόμαστε βεβαίως ότι με το νομοσχέδιο αυτό επιλύουμε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο χώρος. Είναι βέβαιο όμως ότι θωρακίζουμε το υφιστάμενο καθεστώς, για να λειτουργήσει καλύτερα. Βάζουμε καλύτερες προϋποθέσεις, εγγυήσεις και διαφάνεια.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα ότι με το παρόν νομοσχέδιο δεν ρυθμίζουμε ούτε κατ' ελάχιστο το καθεστώς των αστυνομικών και της Ελληνικής Αστυνομίας. Απεναντίας, διαμορφώνουμε το καθεστώς λειτουργίας των εταιρειών ασφαλείας, για να λειτουργούν υπό όρους διαφάνειας. Προβλέπουμε καλύτερη εκπαίδευση γι' αυτούς που ήδη χρησιμοποιούνται και μπαίνει μια τάξη σε θέματα στα οποία θα έπρεπε προ πολλού να έχει μπει.

Εκφράστηκε από πολλούς συναδέλφους της αντιπολίτευσης η άποψη ότι με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση αναρρεί συνειδητά το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας, που είναι η προστασία των πολιτών και η διαφύλαξη της έννομης τάξης, την οποία Ελληνική Αστυνομία προσπαθούμε ήδη να υποκαταστήσουμε με τις εταιρείες ασφάλειας.

Δεν είναι έτσι. Η Ελληνική Αστυνομία εξακολουθεί να έχει κυρίαρχο ρόλο στην προστασία της ασφάλειας του πολίτη και στη διαφύλαξη της έννομης τάξης και δεν υποκαθίσταται από κανέναν. Όμως, οι καιροί άλλαξαν και η Αστυνομία δεν μπορεί και δεν πρέπει να ασχολείται μ' ένα τεράστιο αντικείμενο, που

εν πολλοίς εστιάζεται στην οικονομική επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου, χάριν της διασφάλισης προϊόντος ιδιωτικής φύσεως.

Τέλος, με τις χθεσινές βελτιώσεις που επέφερε στο νομοσχέδιο ο κύριος Υπουργός απέδειξε ότι ξέρει να ακούει και ότι μπορεί να υιοθετεί γόνιμες προτάσεις της Αντιπολίτευσης που κινούνται στην κατεύθυνση απόλειψης αδικιών και προβλημάτων και θέσπισης ενός πλαισίου αποτελεσματικού, αλλά και διαφανούς.

Έτσι, με το άρθρο 1 διευρύνεται το αντικείμενο των υπηρεσιών που παρέχουν οι εταιρείες ασφαλείας και προστίθενται σε αυτές τα ακόλουθα:

Πρώτον, η ασφαλής μεταφορά αρχαιοτήτων και έργων τέχνης με ειδικά διασκευασμένα τεθωρακισμένα οχήματα, καθιερώνοντας έτσι συνθήκες ασφαλείας με πρωτοφανή ιστορικά νομοθετικά εχέγγυα και εμποδώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη, του σεβασμού στα πολιτιστικά κληροδοτήματα των προγόνων μας, κάτι που οι ανάγκες της κοινωνίας το έχουν αναγάγει σε σημαντική προτεραιότητα, προτεραιότητα που η παρούσα κυβερνητική Πλειοψηφία θέτει ως στόχο και θα πραγματοποιήσει με τη συμμετοχή όλων των συναδέλφων.

Δεύτερον, προστίθεται η συνοδεία αθλητικών αποστολών για την ασφαλή μετακίνησή τους, ένας σύγχρονος βραχνάς στη σημερινή εποχή, όπου οι αθλητικές εκδηλώσεις δημιουργούν πολλές και αρνητικές επιδράσεις με χαρακτηριστικά οικονομικής φύσεως για τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και κοινωνικής διαμάχης, η οποία εστιάζεται στην οικονομική επιβάρυνση του κράτους χάριν της διασφάλισης προϊόντος ιδιωτικής φύσεως. Με τη διεύρυνση αυτής της αρμοδιότητας των εταιρειών ασφαλείας αποσυμφορούμε την Ελληνική Αστυνομία και ελαφρύνουμε τον Έλληνα φορολογούμενο, ο οποίος δεν πρέπει να πληρώνει, για παράδειγμα, για τη συνοδεία του Ολυμπιακού, του Παναθηναϊκού ή της Α.Ε.Κ. σ' έναν αγώνα. Διότι, εάν είχαμε σωματεία, όπως ίσχυε παλιά, είναι κατανοητό να έχεις την ευθύνη ενός ποδοσφαιρικού χώρου, αλλά δεν μπορώ να δεχθώ ότι έχεις τα μέσα να φτιάξεις μια Π.Α.Ε. με τεράστια ποσά, έχεις τα μέσα να φτιάξεις γήπεδα τα οποία είναι παλάτια, να αγοράσεις ποδοσφαιριστές με πάρα πολλά χρήματα και ταυτόχρονα να μη μπορείς να φυλάξεις και να μην έχεις την ευθύνη φύλαξης του χώρου από τους δικούς σου φιλάθλους.

Τρίτον, είναι η εκπόνηση μελετών και ο σχεδιασμός μέτρων για ασφαλή πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων τους, κάτι που αναδεικνύει την αρτιότητα των εφοδίων που δίνει το παρόν νομοσχέδιο στις εταιρείες ασφαλείας, εφόδια βάσει των οποίων επιδιώκεται η επίτευξη συνεπικουρής βοηθητικής παροχής ασφαλείας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, υψίστης σημασίας είναι το άρθρο 2 που εισάγει αρχές διαφάνειας και ισονομίας σε όλη τη διαδικασία ίδρυσης και λειτουργίας των εταιρειών ασφαλείας. Σε αυτό ορίζεται ότι η ειδική άδεια λειτουργίας των εταιρειών ασφαλείας εκδίδεται από τον προϊστάμενο του επιτελείου, ύστερα από γνώμη τριμελούς επιτροπής, στην οποία μετέχει και ο νομικός σύμβουλος του Υπουργείου Εσωτερικών.

Επίσης, σημαντική ασφαλιστική δικλίδα αποτελεί το οριζόμενο ότι η αμετάκλητη καταδίκη του αιτούντος τη χορήγηση άδειας λειτουργίας των εταιρειών ασφαλείας για τα προβλεπόμενα από το νόμο εγκλήματα αποτελεί κώλυμα για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θα μπορούν να ασχολούνται με τέτοιες εταιρείες άνθρωποι επικίνδυνοι για τη δημόσια ασφάλεια.

Με το άρθρο 3 διαχωρίζονται σε δύο οι κατηγορίες άδειας εργασίας που πρέπει να κατέχει το προσωπικό ασφαλείας, ανάλογα με τις δραστηριότητες που πρόκειται να ασκήσει και έτσι επιτυγχάνεται καλύτερη κατάρτιση του προσωπικού στις δραστηριότητες που πρόκειται να ασκήσει, αλλά και καθίσταται ευχερέστερος ο έλεγχος από τις αρμόδιες αρχές.

Για το σκοπό αυτό θεσπίζεται ως απαραίτητο προσόν για τη χορήγηση άδειας εργασίας η κατοχή εκ μέρους του ενδιαφερομένου τίτλου επαγγελματικής κατάρτισης συναφούς προς τις δραστηριότητες που πρόκειται να ασκήσει.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, την εκπαίδευση, την περιοδική μετεκπαίδευση, αλλά και τον έλεγχο, όλα αυτά είναι στοιχειώδεις προϋποθέσεις για να μην απασχολούν οι εταιρείες ασφαλείας ανθρώπους σ' ένα αντικείμενο ιδιαίτερα δύσκολο, χωρίς καμμία προστασία.

Με το άρθρο 4 επαναπροσδιορίζονται οι υποχρεώσεις των εταιρειών ασφαλείας και του προσωπικού ασφαλείας. Τα οχήματα που συνοδεύουν οχήματα μεταφοράς βαρέων αντικειμένων θα φέρουν στοιχεία αναγνώρισης και επισήμανσης. Στόχο μας αποτελεί η παγίωση αισθήματος εύρυθμης και οργανωμένης λειτουργίας των εταιρειών ασφαλείας σε όλες τις εκφάνσεις των αρμοδιοτήτων τους.

Οι εταιρείες ασφαλείας δεν θα μπορούν να απασχολούν προσωπικό που δεν διαθέτει την απαιτούμενη άδεια εργασίας, θέτοντας κατ' αυτόν τον τρόπο περιορισμό στους ευκαιριακά απασχολούμενους, καθώς και στη λειτουργία επιχειρήσεων, οι οποίες δεν θα πληρούν τις ποιοτικές προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το άρθρο 5 συμπληρώνονται οι αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2518/97, που αφορούν την οπλοκατοχή και οπλοφορία από το προσωπικό των εταιρειών ασφαλείας.

Ειδικότερα, διατηρείται η γενική απαγόρευση της οπλοκατοχής και οπλοφορίας των εκπροσώπων των εταιρειών ασφαλείας και των υπαλλήλων τους. Εισάγεται πλέγμα νέων ρυθμίσεων με τις οποίες εξειδικεύονται οι προϋποθέσεις και τα προσόντα των ενδιαφερομένων για την απόκτηση άδειας οπλοκατοχής και οπλοφορίας και θεσπίζεται η υποχρέωση τήρησης ειδικού βιβλίου χρέωσης και αποχρέωσης των όπλων, θεωρούμενο από την αρμόδια Αστυνομική Αρχή όπου καταχωρίζεται κάθε μεταβολή, καθώς και υποχρέωση των εταιρειών ασφαλείας, για έγγραφη ενημέρωση των αστυνομικών αρχών, σε περίπτωση χρήσης του όπλου. Καθιερώνονται βαλλιστικές εξετάσεις των όπλων, καθώς και συγκεκριμένοι όροι φύλαξης των όπλων και των φυσικών, επιδιώκοντας τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης και την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι δεν είναι δυνατόν να επιδιώκεις τη φύλαξη με σωστό τρόπο καταστημάτων ή χρηματοπιστωτικών και ταυτόχρονα να φοβάσαι να χορηγήσεις όπλο σ' έναν άνθρωπο, ο οποίος μπαίνει σε μια διαδικασία ιδιαίτερα επικίνδυνη. Παγώνεται έτσι η αυστηρή διάθεση του προς ψήφιση νόμου να καθορίσει το ρόλο, τα εμπόδια και το προφίλ των παρεχομένων υπηρεσιών από τις εταιρείες ασφαλείας και τα όργανά τους, έχοντας ως κύριο μέλημα την αποφυγή δυσλειτουργιών και ανόμων συμπεριφορών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το άρθρο 6 προβλέπεται ότι πριν τη χορήγηση της άδειας οπλοφορίας το προσωπικό των εταιρειών ασφαλείας υποβάλλεται σε ιατρικές εξετάσεις και εφ' όσον κριθεί ικανό σωματικά και ψυχικά, εκπαιδεύεται θεωρητικά και πρακτικά στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας στη χρήση του τύπου του όπλου που πρόκειται να φέρει, ενώ την επιβάρυνση της εκπαίδευσης την επωμίζονται οι ίδιες οι εταιρείες ασφαλείας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη μνεία στα άρθρα 7 και 8 με τα οποία επανακαθορίζεται το πλέγμα ποινικών και διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται στους παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου, με στόχο να διασφαλιστεί, αφενός μεν, η πιστή τήρησή του εκ μέρους του προσωπικού των εταιρειών ασφαλείας, αφετέρου η προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγώνας για την πάταξη της εγκληματικότητας, τη διασφάλιση και εμπέδωση των ατομικών δικαιωμάτων, τη διασφάλιση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, το δικαίωμα στην προστασία της ατομικής περιουσίας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, είναι ένας αγώνας που εμπνέεται από αρχές για τις οποίες η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας αγωνιά, μάχεται, αντικρίζει κατάματα την αληθινή κατάσταση. Τολμά να νομοθετεί απέναντι σε αντιλήψεις λαϊκισμού και σκληρού κομματισμού και αποδεικνύει έμπρακτα ότι αντιμετωπίζει τα προβλήματα με νομοθετήματα που προκύπτουν έπει-

τα από διαρκή διάλογο με τους πολίτες, πάντα με γνώμονα την ευρωπαϊκή της διαδρομή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Ντόλιος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη χθεσινή επί της αρχής συζήτηση οι παρεμβάσεις του Υπουργού δεν είναι αρκετές για να μας πείσουν και να αρθεί η ουσία των διαφωνιών μας. Θα επιχειρήσω να προσεγγίσω αυτό το οποίο λέω μέσα από τη συζήτηση επί των άρθρων και θα ξεκινήσω απευθείας από τα άρθρα.

Στο άρθρο 1 δεν γίνονται σοβαρές αλλαγές. Υπάρχει το εδάφιο γ' της παραγράφου 1, που λέει «ασφαλή μεταφορά με ειδικά διασκευασμένα τεθωρακισμένα οχήματα, χρημάτων, αξιών, αρχαιοτήτων, έργων τέχνης και πολύτιμων αντικειμένων». Δεν θα είχαμε διαφωνία, κύριε Υπουργέ, εάν μπορούσε να διατυπωθεί «όταν αυτά ανήκουν σε ιδιώτες». Εξάλλου το είπατε – διαβάζω τα Πρακτικά – όταν συζητήθηκε το θέμα και στην Επιτροπή. Εάν υπήρχε περίπτωση να διατυπωθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, νομίζω ότι θα διασκεδάζονταν οι φοβίες που εκφράζουν και οι άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας ότι αφαιρείται αντικείμενο απ' αυτούς και δίνεται στις ιδιωτικές αυτές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας.

Και στο εδάφιο ζ' «συνοδεία αθλητικών αποστολών για την ασφαλή μετακίνησή τους», δεν θα έλεγα ότι εκφράζουμε τη διαφωνία μας, αλλά πιστεύω πραγματικά ότι δεν θα λυθεί το πρόβλημα, ότι εν τέλει παρά την ύπαρξη αυτού του εδαφίου και παρά αυτή τη νομοθετική ρύθμιση, η Ελληνική Αστυνομία είναι αυτή που θα εξακολουθήσει να διαφυλάττει την τάξη στα ελληνικά γήπεδα εκ των πραγμάτων. Επομένως, η επιχειρηματολογία η οποία χρησιμοποιήθηκε ότι είναι ιδιώτες οι οποίοι ξοδεύουν πολλά λεφτά, είναι ανώνυμες εταιρείες κ.λπ., αίρεται από το αποτέλεσμα το οποίο θα προκύψει.

Στο άρθρο 2 έκανε μία αλλαγή ο κύριος Υπουργός. Η άδεια από το Διευθυντή της Διεύθυνσης Δημόσιας Ασφάλειας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, θα δίνεται πλέον από το αμέσως επόμενο κλιμάκιο, δεν θυμάμαι ακριβώς τον τίτλο του. Απλώς, ανατρέχοντας στα Πρακτικά, διαπιστώνω ότι η επιχειρηματολογία του Υπουργού στην επιτροπή ήταν ότι το πρόσωπο εκείνο το οποίο θα εισηγείται την αδειοδότηση μίας τέτοιας αίτησης, θα είναι καλός, θα είναι πιο υπεύθυνος να αναλαμβάνει και την ευθύνη της υπογραφής της ανάλογης πράξης.

Εδώ τώρα μάλλον έγινε ένας συμβιβασμός. Φύγαμε από τον Αρχηγό και αντί να πάμε στο Διευθυντή της Διεύθυνσης Δημόσιας Ασφάλειας, πάμε κάπου στη μέση. Ίσως έτσι επιχειρείται να πειστούμε εμείς ή άλλα Κόμματα της Αντιπολίτευσης, να δεχθούμε το άρθρο αυτό. Δεν αντιλαμβάνομαι αυτή την αλλαγή. Εφόσον είχε πειστεί, ο κύριος Υπουργός, από τα επιχειρήματά μας, θα μπορούσε να πάει την αδειοδότηση στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως ήταν μέχρι τότε. Δεν έχω να προσθέσω κάτι στο άρθρο 2.

Στο άρθρο 3 εκφράζουμε μία σοβαρή διαφωνία. Δεν υπήρξε απάντηση χθες για το τι σημαίνει –σ' ένα μόνο θέμα θα αναφερθώ– τίτλος επαγγελματικής κατάρτισης ειδικότητας συναφούς προς την άσκηση των δραστηριοτήτων. Το ερώτημα που θέσαμε χθές και το ξαναθέτουμε σήμερα, είναι από πού θα εκδίδεται αυτός ο τίτλος. Θα είναι τα δημόσια Ι.Ε.Κ.; Ακούστηκε στην Αίθουσα, όχι από την πλευρά της Κυβέρνησης, ότι υπάρχει ένα Ι.Ε.Κ. στη Λάρισα κι ένα στην Αλεξανδρούπολη, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, που δίνει κάποιους τίτλους. Δεν το γνωρίζω. Θέλουμε μία απάντηση, κύριε Υπουργέ, εάν υπάρχει κάποιο δημόσιο Ι.Ε.Κ. που θα εκδίδει αυτούς τους τίτλους, εάν έχετε αποφασίσει να συγκροτήσετε κάποιο δημόσιο Ι.Ε.Κ., να δημιουργήσετε κάποιο τμήμα στα δημόσια Ι.Ε.Κ. που να εκδίδουν τέτοιον τίτλο, εάν θα αδειοδοτήσετε κάποιους ιδιώτες να εκδίδουν αυτόν τον τίτλο, εάν τα Κ.Ε.Κ. –όπως τα γνωρίζουμε από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης– με ανάλογης μορφής

δομές του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, θα μπορούν να δίνουν τέτοιους τίτλους.

Φαίνεται –επιχειρηματολόγησα και χθες επ' αυτού– ότι τις αποφάσεις σας τις έχετε πάρει, γιατί παρακάτω δίνετε μία πενταετία στους εργαζόμενους ήδη στις εταιρείες, στις ιδιωτικές αυτές επιχειρήσεις, να εξασφαλίσουν αυτόν τον τίτλο. Επομένως θα πρέπει γρήγορα να βγουν αυτές οι κοινές υπουργικές αποφάσεις, να δημιουργηθούν αυτές οι δομές, να λειτουργήσουν, να προλάβουν να εκδώσουν τίτλους. Και αν οι δομές είναι ιδιωτικές, θα υπάρχει κρατική πιστοποίηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να δώσω μία απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Θέλω μόνο να αναφέρω ότι ήδη αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δημόσια Ι.Ε.Κ. στην Πάτρα, Αλεξανδρούπολη, Αμφισσα, Γρεβενά, Κατερίνη, Τριανδρία, Γιάννενα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Τι τίτλους εκδίδουν αυτά, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τίτλος «Στέλεχος Υπηρεσιών Ασφαλείας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τι περιεχόμενο σπουδών έχουν, κύριε Υπουργέ; Δεν μας λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα έρθει η σειρά σας να μιλήσετε, κύριε Γείτονα. Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ. Συνεχίστε, κύριε Ντόλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Μπαίνει και ένα άλλο ζήτημα. Το ερώτημα παραμένει βεβαίως. Αναμένεται η κοινή υπουργική απόφαση. Τρία Ι.Ε.Κ. σε όλη την Ελλάδα, τα οποία έχουν τμήματα των είκοσι ανθρώπων, γιατί αυτά είναι τα τμήματα των Ι.Ε.Κ., όπως ξέρετε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Έξι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ναι, έξι. Είναι εκατόν είκοσι άνθρωποι. Εσείς είπατε στα Πρακτικά ότι υπάρχουν σαράντα εννέα χιλιάδες αδειοδοτήσεις σε ιδιωτικές επιχειρήσεις...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Όχι, είπα σαράντα εννέα χιλιάδες στελέχη χρησιμοποιούν σε όλη την Ελλάδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, ο αριθμός είναι τεράστιος. Αντιλαμβάνεστε ότι θα απαιτηθούν νέες δομές οι οποίες θα εκδίδουν αυτούς τους τίτλους. Το ερώτημα παραμένει, είναι πελώριο και θα το αντιμετωπίσουμε. Θα το διαπιστώσουμε πολύ σύντομα.

Δεν έχω να προσθέσω κάτι ιδιαίτερο στο άρθρο 4, θέλω να σταθώ όμως και να εκφράσω τη διαφωνία μας στο άρθρο 5. Θεωρούμε ότι διευρύνεται η δυνατότητα οπλοχρησίας και οπλοφορίας. Διευρύνεται με έναν τρόπο, θα έλεγα, επιπόλαιο. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 λέει: «Εφόσον συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι ασφαλείας, επιτρέπεται να χορηγείται άδεια οπλοφορίας με περίστροφο ή πιστόλι, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 6 του παρόντος». «Εφόσον συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι ασφαλείας». Ποιος το κρίνει αυτό; Ποιοι είναι αυτοί οι ιδιαίτεροι λόγοι; Ποιος θα κρίνει κάθε φορά εάν υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι;

Υπάρχει κι ένα άλλο ζήτημα το οποίο έθεσα κι εχθές, με το εδάφιο α' της παραγράφου 2, ότι όταν συντρέχουν αυτοί οι ιδιαίτεροι λόγοι θα χορηγείται άδεια οπλοφορίας στο προσωπικό που θα συνοδεύει κάποιες αποστολές, όταν όμως υπάρχει άδεια οπλοκατοχής στο φορέα –αυτό κατάλαβα κύριε Υπουργέ, αν κάνω λάθος θέλω να με διορθώσετε– για το λογαριασμό του οποίου θα διενεργείται η αποστολή ή η φύλαξη. Δεν ξέρω ποιοι είναι αυτοί οι φορείς που έχουν όπλα και αυτά τα όπλα θα διατίθενται για να οπλοφορούν οι αναλαμβάνοντες τη φύλαξή τους ή τη συνοδεία κάποιων αποστολών για λογαριασμό τους.

Υπάρχουν ζητήματα σ' αυτό το θέμα. Θεωρώ ότι στη χώρα μας γενικώς και σαν θέση αρχής, θα πρέπει σε κάθε νομοθέτημα το οποίο έχει τέτοιου είδους αναφορές, να περιορίζεται η δυνατότητα οπλοχρησίας και οπλοφορίας γιατί σε λίγο καιρό η κατάσταση θα είναι ασυμμάζευτη εάν ήδη στην πατρίδα μας δεν είναι ασυμμάζευτη όσον αφορά το ζήτημα αυτό.

Τώρα για την εκπαίδευση των ανθρώπων στους οποίους δίνεται η άδεια οπλοφορίας και οπλοκατοχής, λέγεται ότι θα γίνεται στις σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας. Θεωρώ ότι ο αριθμός ο οποίος θα έχει αυτήν την άδεια είναι πάρα πολύ μεγάλος. Είναι αδύνατον οι σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας να μπορέσουν να εξυπηρετήσουν αυτούς τους ανθρώπους όταν δεν έχουν κατορθώσει να εξυπηρετήσουν τους ίδιους τους άντρες ασφαλείας. Σας είναι γνωστό, το γνωρίζετε καλύτερα από μένα, ότι πάρα πολλοί απ' αυτούς έχουν πολλά, μα πάρα πολλά χρόνια, ίσως και δεκαετίες για να κάνουν μια στοιχειώδη άσκηση σε βολές περιστροφού.

Δεν έχω να προσθέσω σε άλλα άρθρα κάτι ιδιαίτερο. Θέλω και πάλι να σταθώ στο άρθρο 10. Η άποψή μας, κύριε Υπουργέ, παρά το ότι υπήρχε στο νομοθετικό πλαίσιο της προηγούμενης κυβέρνησης, της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν υπήρχε ασυμβίβαστο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, μετά το θέμα το οποίο δημιουργήθηκε με τη σύζυγο ενός εκ των συνδικαλιστών στο Νομό Αττικής, ένα ζήτημα στο οποίο εμείς σταθήκαμε ιδιαίτερα και αναδείξαμε πριν από μερικούς μήνες, εμείς θεωρούμε ότι αυτό το ασυμβίβαστο θα έπρεπε να επεκταθεί και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και όχι να καταργηθεί και στα γραφεία ιδιωτικών ερευνών. Θα δημιουργήσει προβλήματα. Τα βλέπουμε τα προβλήματα, δημιουργούνται ήδη. Δεν είναι δυνατόν να κλείσει κανείς, αντιλαμβάνομαι, όλες τις διόδους για τους ανθρώπους που θέλουν να παραβιάσουν το πνεύμα και όχι την ουσία του νόμου, αλλά όσες περισσότερες διόδους κλείσουμε γι' αυτούς που επιχειρούν να παραβιάσουν το πνεύμα του νομοθέτη, τόσο καλύτεροι θα είμαστε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κ.Κ.Ε., κ. Μελά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Όπως αναπτύξαμε και στη χθεσινή συζήτηση, το Κ.Κ.Ε. είναι αντίθετο με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου στο σύνολό του. Για εμάς η ασφάλεια των πολιτών είναι κοινωνικό αγαθό και δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να είναι υπόθεση ιδιωτών, πράγμα το οποίο δεν ξεχνούμε ότι είχε θεσπίσει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο απελευθερώνει περισσότερο, ιδιωτικοποιεί περισσότερο, συμβάλλει στην περαιτέρω εμπορευματοποίηση της ασφαλείας των πολιτών και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως η εκπαίδευση, χρησιμοποιεί και τις υποδομές της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σε σχέση με το άρθρο 1 βεβαίως και είμαστε αντίθετοι ακριβώς γιατί έχει αυτήν τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων των ιδιωτικών εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Στην ουσία βάζει το λυκό να φυλά τα πρόβατα, κάτι βέβαια που είχε κάνει και ο ιδρυτικός νόμος. Και βεβαίως θα τονίσουμε ακόμη μια φορά ότι είναι αντισυνταγματικός ο έλεγχος προσώπων σε λιμάνια, αεροδρόμια κ.λπ. από ιδιώτες. Δεν μπορεί να εκχωρούνται κατά την άποψή μας αρμοδιότητες που είναι συνταγματικές υποχρεώσεις με ή χωρίς δικλίδες, αυτό δεν έχει σημασία σε ιδιώτες.

Είναι φανερό το πού οδηγούμαστε με το άρθρο 1, με ευθύνες της σημερινής Κυβέρνησης, αλλά και με την πεπατημένη των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Στο άρθρο 2, υποβαθμίζεται, παρά τις τροπολογίες που έφερε ο κύριος Υπουργός, η διαδικασία χορήγησης των συγκεκριμένων αδειών. Δεν ελέγχεται στην ουσία η διαπλοκή. Για παράδειγμα έλεγχος γίνεται μόνο στα πρόσωπα που κατέχουν το 15% των μετοχών των συγκεκριμένων εταιρειών και αυτό δεν αποκλείει καθόλου άτομα που κινούνται σε ύποπτα κυκλώματα με τον α' ή β' τρόπο να μετέχουν σε συγκεκριμένες τέτοιες εταιρείες.

Το άρθρο 3 είναι σοβαρό γιατί αφορά τους τίτλους κατάρτισης. Στην ουσία μπαίνει ένα ερώτημα, τι θα γίνει; Είναι στην ευθύνη αυτών των ιδιωτικών εταιρειών. Γίνεται ο ιδιώτης χρηματοδότης της Ελληνικής Αστυνομίας με αντισταθμιστικά οφέλη; Ποιος θα την κάνει αυτήν την εκπαίδευση;

Εμείς έχουμε σαφή θέση. Κατ' αρχάς να πω ότι σημαντικές αποφάσεις σε σχέση με την εκπαίδευση παραπέμπονται σε

υπουργική απόφαση. Εμείς έχουμε διατυπώσει ρητά την άποψή μας. Καμμία εκπαίδευση δεν μπορεί να υπάρχει έξω από το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης.

Στο άρθρο 4 που μιλάει για τις υποχρεώσεις των ιδιωτικών εταιρειών παροχής ασφαλείας και του προσωπικού ασφαλείας δεν κάνει κανένα λόγο για τις υποχρεώσεις αυτών των εταιρειών απέναντι στους ίδιους τους εργαζόμενους σ' αυτές τις εταιρείες οι οποίοι όπως επισημάναμε και χθες εργάζονται κυριολεκτικά σε καθεστώς γαλέρας, με απαράδεκτα ωράρια, ως συμβασιούχοι, πολλές φορές ανασφάλιστοι, κάνουν πολλές φορές δεύτερη δουλειά, δεν τηρείται ούτε συλλογική σύμβαση και καταπατείται η εργατική νομοθεσία. Το συγκεκριμένο άρθρο δεν κάνει καθόλου αναφορά στις υποχρεώσεις των εταιρειών αυτών απέναντι στους εργαζόμενους, παραπέμπει σοβαρά ζητήματα πάλι σε υπουργική απόφαση, όπως για παράδειγμα στις προδιαγραφές για τα τεθωρακισμένα. Και ξέρετε πολύ καλά ότι όταν τους διευρύνει τις αρμοδιότητες και τους δίνει και το δικαίωμα οπλοφορίας και οπλοχρησίας, στην ουσία ενισχύει τους κινδύνους, ενώ δεν έχει βάλει προδιαγραφές ασφαλείας για τους εργαζόμενους. Επίσης, μεταθέτει ευθύνη για την ασφάλεια των ιδίων των εργαζομένων στους ίδιους. Δεν θέτει κανένα ζήτημα για ποινές σε περίπτωση παραδείγματος χάριν παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας ή για παραβίαση των σχετικών συμβάσεων.

Τέλος –και εδώ να τοποθετηθείτε, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ– για την απαγόρευση απασχόλησης προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, δημόσιων λειτουργών κ.λπ. σε αυτές τις εταιρείες δεν υπάρχει με σαφήνεια ρητή απαγόρευση. Είναι αυτές οι γενικές διατάξεις που υπάρχουν στο δημοσιονομικό κώδικα και στη γενικότερη νομοθεσία. Εδώ συνιστά απλώς επιβαρυντική περίπτωση στο κεφάλαιο των κυρώσεων και δίνει πραγματικά τη δυνατότητα περαιτέρω διαπλοκής των ιδιωτικών αυτών εταιρειών με το δημόσιο, με την Ελληνική Αστυνομία, με τα Σώματα Ασφαλείας και το δημόσιο γενικότερα.

Το άρθρο 5 πραγματικά με μία πρώτη ματιά φαίνεται να βάζει σε τάξη το κυριολεκτικά ξέφραγο αμπέλι που ισχύει σε σχέση με το θέμα της οπλοφορίας και οπλοχρησίας. Όμως, γενικεύει με πάρα πολλούς τρόπους την οπλοφορία των σεκιουριτάδων. Διευρύνονται οι τομείς, όπου επιτρέπεται η οπλοφορία. Εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι στην οπλοκατοχή και οπλοφορία των ιδιωτικών αυτών εταιρειών. Είμαστε αντίθετοι γενικότερα στη φύλαξη δημόσιας περιουσίας ή δημόσιων υποθέσεων από ιδιωτικές εταιρείες. Και εδώ είναι σοβαρό ότι πάλι σε υπουργική απόφαση μετατίθεται ο καθορισμός προϋποθέσεων χορήγησης άδειας οπλοκατοχής και αριθμών αδειών κ.λπ.. Μάλιστα, να επισημάνουμε ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έρχεται εκ των υστέρων, όταν αυτές οι εταιρείες δρουν ανενόχλητες ήδη και δραστηριοποιούνται με εκβιασμούς, πουλώντας προστασία σε κέντρα, σε μαγαζιά, σε επιχειρήσεις, πράγματα που είναι γνωστά. Άλλωστε αναφέρθηκαν και χθες ακόμα και πρόσφατοι θάνατοι από αυτήν την ανεξέλεγκτη δράση των μπράβων των εταιρειών αυτών.

Υπάρχει ένα ζήτημα για την εκπαίδευση για την οπλοχρησία. Βεβαίως είναι ευθύνη των εταιρειών και θα γίνεται σε συνεργασία με την αστυνομία. Εμείς λέμε ότι θα είναι μία παραπέρα υλοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ..

Και ένα σημείο που υπήρχε στον αρχικό νόμο και συνεχίζει να υπάρχει είναι ότι θα επιτρέπεται η οπλοφορία αυτών των ιδιωτών σε μεγάλη αξία και σπουδαιότητας εγκαταστάσεις. Δηλαδή, αυτό με διάφορες ερμηνείες μπορεί να ειπωθεί ως παντού κατά κάποιες έννοιες.

Στο άρθρο 7 εμείς θεωρούμε ότι είναι ασυμβίβαστη η οποιαδήποτε διαπλοκή εργαζομένων στο δημόσιο με αυτούς τους ιδιώτες. Και βεβαίως, θέλουμε να τονίσουμε ότι το όλο θέμα που αναφέρεται στο συγκεκριμένο άρθρο συνδέεται και με τα επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία βάλλονται, των ιδίων των αστυνομικών υπαλλήλων σήμερα και τους αναγκάζει να προσφεύγουν για δεύτερη δουλειά πολλές φορές και έχουν αποκαλυφθεί τέτοια ζητήματα σε τέτοιες εταιρείες.

Όπως φαίνεται στα άρθρα 7 και 8, μειώνει τις κυρώσεις για παρατυπίες ή την παραβίαση των υποχρεώσεων των συγκεκρι-

μένων εταιρειών. Στο άρθρο 8 συγκεκριμένα, μειώνονται οι τιμές. Μάλιστα, πολλές φορές θα μπορεί κάλλιστα η ιδιωτική επιχείρηση να ξεφεύγει με ένα απλό χρηματικό πρόστιμο.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι για μας θέμα διαπλοκής, παρά την τροπολογία, κύριε Υπουργέ, που κάνατε στο άρθρο 10, υπάρχει. Υπάρχει πρώτα απ' όλα στο ότι στις εταιρείες αυτές μπορούν να χρησιμοποιούν συγγενικά πρόσωπα ανθρώπων που εργάζονται είτε στην Ελληνική Αστυνομία είτε είναι δημόσιοι λειτουργοί.

Η διαπλοκή υπήρχε, υπάρχει και διατηρείται. Κατά τη γνώμη μας αυτό είναι απαράδεκτο. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι εφόσον η ασφάλεια του πολίτη είναι υπόθεση ιδιωτών και είναι εμπορευματοποιημένη οπωσδήποτε θα υπάρξει και διαπλοκή.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αίρονται πλέον και τα προσχήματα σε πολλά από αυτά τα ζητήματα εφόσον διευρύνεται ο ρόλος των ιδιωτικών εταιρειών παροχής ασφάλειας, απλοποιούνται οι διαδικασίες, μειώνονται οι ποινές, διευρύνεται ο οπλοφορία και ενισχύεται η σύμφυση και η διαπλοκή με τα Σώματα Ασφαλείας.

Εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο σε όλα του τα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο για να κάνει μία βελτίωση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τοποθετηθώ σε μία παρατήρηση που έκανε χθες ο κ. Κουβέλης. Έθεσε ένα ζήτημα στο οποίο αξίζει τον κόπο να σταθούμε. Είπε, πώς είναι δυνατόν στις προϋποθέσεις που βάζουμε να μην έχουμε σαν αιτία ανάκλησης της άδειας την περίπτωση που κάποιος έχει καταδικαστεί για εκείνα τα εγκλήματα, τα οποία περιγράφονται από το άρθρο 7.

Θα ήθελα να παρατηρήσω ότι στο άρθρο 2 λέει ότι προϋπόθεση για να πάρει κάποιος τέτοια άδεια είναι να μην έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινής ανώτερη των έξι μηνών για έγκλημα που τελέστηκε με δόλο. Επειδή, όμως, το έγκλημα του άρθρου 7 προβλέπει τιμωρία μέχρι τρία χρόνια που μπορεί να είναι και εξ αμελείας, κάνω την εξής διόρθωση, η οποία επιτείνει την αυστηροποίηση, εντοπίζει το ζήτημα και στο άρθρο 7.

Η παράγραφος 1 του εδαφίου δ' του άρθρου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Δ'. Δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη των έξι (6) μηνών για έγκλημα του άρθρου 7 αυτού του νόμου και για κάθε έγκλημα που τελέστηκε με δόλο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, να δώσετε αυτήν την τροποποίηση για να καταχωρηθεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροποποίηση, η οποία έχει ως εξής:

«Η παρ. 1 εδ. δ' του άρθρου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «δ. δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη των έξι (6) μηνών για έγκλημα του άρθρου 7 αυτού του νόμου και για κάθε έγκλημα που τελέστηκε με δόλο».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΠΙ.Α. κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ θετική την τροποποίηση που έκανε ο κύριος Υπουργός και ευχαριστώ για την αποδοχή της πρότασής μας.

Έχουμε πλήρη διαφωνία με όλα τα άρθρα και επιλέγω να αναφερθώ σ' όλα εκείνα που επιγραμματικά χθες μιλώντας επί της αρχής του νομοσχεδίου επεσήμανα. Θεωρώ ότι είναι μη επιτρεπόμενη η εκχώρηση αρμοδιότητας προς ιδιωτικές επιχειρήσεις για τον έλεγχο της ασφάλειας πληρωμάτων, επιβατών, αποσκευών κ.λπ., που αναφέρει το σχετικό άρθρο. Θεωρώ ότι πρόκειται για ανακριτικές πράξεις, οι οποίες δεν είναι δυνατόν να γίνονται από ειδικές επιχειρήσεις, από εργαζόμενους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις με δεδομένο ότι κατά τη γνώμη μου αυτά τα καθήκοντα ανήκουν αποκλειστικά στα όργανα του κράτους, σύμφωνα και με το Σύνταγμα.

Όσον αφορά το άρθρο 3, επαναφέρω το ερώτημα που και χθες διατύπωσα. Πώς θα εκπαιδεύονται, ποια είναι αυτά τα

Ι.Ε.Κ.; Βέβαια, αναφερθήκατε σε κάποια. Ποιο, όμως, θα είναι το περιεχόμενο αυτών των σπουδών, αυτών των Ι.Ε.Κ., προκειμένου να πειστεί η Βουλή ότι είναι δυνατόν να παρέχεται από αυτά τα Ι.Ε.Κ. η σχετική κατάρτιση για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο παρόν νομοσχέδιο. Το ερώτημα παραμένει, όπως και η αντίρρησή μας αναφορικά με την εξουσιοδότηση που δίνει το νομοθέτημα, προκειμένου οι Υπουργοί να ρυθμίζουν τις σχετικές προϋποθέσεις για τους τίτλους επαγγελματικής κατάρτισης.

Συναφώς θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, επιτέλους πρέπει να σταματήσει η επιλογή που χρόνια υπάρχει να δίνεται νομοθετική εξουσιοδότηση και να έρχονται εκ των υστέρων οι Υπουργοί ερήμην της Βουλής των Ελλήνων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, να καθορίζουν κρίσιμα θέματα.

Όσον αφορά το άρθρο 5 θα επαναφέρω τη γενική μας αντίρρηση για την οπλοφορία που ως δικαίωμα παρέχεται στους εργαζόμενους σε τέτοιες επιχειρήσεις.

Ιδιαίτερα επανέρχεται η μεγάλη αντίθεσή μας αναφορικά με την παράγραφο 2 του άρθρου 5, εκεί που αναφέρονται ιδιαίτεροι λόγοι ασφάλειας που μπορούν να δικαιολογούν τη χορήγηση άδειας οπλοφορίας. Είναι ορθή επισήμανση που έγινε από το συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η αοριστία της σχετικής διατύπωσης είναι δυνατόν να οδηγήσει σε μία ευκολία με την οποία θα παρέχεται η δυνατότητα οπλοφορίας.

Κύριε Υπουργέ, χωρίς καμμία ιδεοληψία, πρέπει να σας πω τα όσα εγκλήματα σημειώνονται –και αυτές είναι παρατηρήσεις έγκριτων κοινωνιολόγων– σε κάποιες χώρες, ιδιαίτερα στην Αμερική, αναφορικά με δολοφονίες, με εγκληματικές πράξεις που γίνονται με πυροβόλα όπλα, είναι το αποτέλεσμα μιας άνευσης με την οποία χορηγούνται οι άδειες οπλοφορίας σ' αυτήν τη χώρα.

Νομίζω ότι πρέπει να προστατέψουμε την κοινωνία απ' αυτή την οικειώση, η οποία με πάρα πολλούς τρόπους προωθείται, οικειώση με την οπλοφορία. Είναι ένα ζήτημα το οποίο δεν πρέπει να το αντιμετωπίζουμε μονοδιάστατα, κύριοι συνάδελφοι, αλλά πρέπει να το θεωρούμε, να το αξιολογούμε μέσα σε μία κοινωνική πραγματικότητα και στην εξέλιξή της. Είμαστε, κατά συνέπεια, αντίθετοι με τη ρύθμιση του άρθρου 5.

Τέλος, σε ό,τι έχει σχέση με τα ασυμβίβαστα, σας το ανέφερα και χθες και νομίζω ότι δεν υπάρχει και συνταγματικό κώλυμα. Στο άρθρο 10 το ασυμβίβαστο πρέπει να αφορά και στα συγγενικά πρόσωπα, προκειμένου να αποφεύγονται καταστάσεις σαν και αυτές που απασχόλησαν πάρα πολύ πρόσφατα και το Υπουργείο σας, αλλά και την ελληνική κοινωνία και την ελληνική πραγματικότητα.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είναι δυνατόν να μην έχουμε το ασυμβίβαστο και για συγγενικά πρόσωπα, επαναλαμβανόμενου βαθμού. Μακριά από μένα η γενίκευση, κάθε συγγενής να έχει ασυμβίβαστο, αλλά να ισχύει για ορισμένα συγγενικά πρόσωπα συγκεκριμένου βαθμού. Αν προσχωρείτε στην άποψη αυτή, μπορούμε να αναζητήσουμε και το βαθμό συγγένειας μέχρι τον οποίο θα φθάνει το ασυμβίβαστο, το κώλυμα.

Κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε το σύνολο των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουβέλη.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτσης Αποστολάτος, Βουλευτής Πειραιά.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ, από χθες τοποθετηθήκαμε στο γεγονός ότι το σχέδιο νόμου βρίσκεται σε μία σωστή κατεύθυνση, από την άποψη ότι είναι απαραίτητο να γίνει κάτι.

Σημειώσαμε όμως ήδη άρθρα και παρατηρήσεις όπως αυτές που άκουσα πριν λίγο –γενικά θα το πω– από τον ειδικό αγορητή του ΣΥ.ΠΙ.Α.. Ωστόσο επειδή έχετε λάβει υπ' όψιν σας –και είναι πάρα πολύ σωστό και καλό– το θέμα της στρατιωτικής θητείας ως προϋπόθεση, θα ήθελα να πω ότι μια πάρα πολύ καλή ιδέα θα ήταν και οι άνθρωποι που στρατεύονται και κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής τους θητείας δείχνουν ειδικές ικανότητες ή έχουν εξαιρετικές επιδόσεις που έχουν σχέση με τον τομέα που μας αφορά και μας απασχολεί στο νομοσχέδιο τούτο, δηλαδή την ασφάλεια, να προμοδοτούνται.

Θα ήταν μια πάρα πολύ καλή, αν θέλετε, «σχολή» αυτή μ' έναν τρόπο, για να υπάρχει κατάλληλο υλικό έως ότου καταφέρουμε να φτιαχτούν σχολές, γιατί πράγματι αυτά τα περιήγημα Ι.Ε.Κ. –τουλάχιστον αυτήν τη στιγμή– δεν έχουν καμμία προϋπόθεση. Οι στοιχειώδεις προϋποθέσεις που αναφέραμε εμείς χθες, ότι θα έπρεπε η εκπαίδευση των νέων αυτών να αγγίζει τουλάχιστον την εκπαίδευση που παρέχει η Ελληνική Αστυνομία, είναι κάτι που φαίνεται αν όχι ανέφικτο, αλλά σχεδόν αδύνατο.

Θέλω να πω επίσης με την επιστημονική μου ιδιότητα ως γιατρός και από την προσωπική πρακτική εμπειρία που έχω ότι αυτός ο τριετής έλεγχος της ψυχικής υγείας, ικανότητας, επάρκειας και αρμοδιότητας μέσα από τα ψυχολογικά τεστ έτσι όπως έχει σήμερα δεν αρκεί. Και είναι ένας πάρα πολύ σημαντικός νόμος, όπου διατυπώσαμε επιφυλάξεις πολλές και ποικίλες για την οπλοφορία, οπλοκατοχή και οπλοχρησία. Είναι αυτές οι λεπτομέρειες και η επιμονή μου στην απόλυτη ανάλυση των ειδικών περιπτώσεων, όσο αυτό γίνεται, όπου απαιτούνται αυτοί του είδους οι υπηρεσίες και που μπορούμε να έχουμε όπλα, τα οποία θα έχει η τράπεζα, το μουσείο, για να τους παραχωρεί. Γιατί όσο κι αν φαίνεται αντιφατικό, δηλαδή κάτι μεταξύ ενός «ναι» κι ενός «όχι», οπωσδήποτε δεν πρέπει να γίνουμε ούτε Ηνωμένες Πολιτείες ούτε Βολιβία στην οπλοφορία. Όμως επειδή ακριβώς δεν μπορούμε να γίνουμε και Μεγάλη Βρετανία στο επίπεδο της πειθαρχίας, της παράδοσης και της ειδικής εκπαίδευσης τέτοιων ιδιωτικών μονάδων ασφάλειας γι' αυτόν το λόγο είναι που πιστεύω ότι πρέπει οπωσδήποτε να εγκύψετε σε προτάσεις ακόμη καλύτερες, για να θεωρηθεί ότι αυτό είναι ένα νομοσχέδιο επαρκές ως προς τις προϋποθέσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχουν άλλοι εκ των εισηγητών και ειδικών αγορητών για να ομιλήσουν, παρά μόνον ένας εκ των εγγραφέντων, ο συνάδελφός μας κ. Γείτονας. Προτείνω να μιλήσει ο κύριος Γείτονας και μετά, αν θέλετε, να κάνετε τις παρατηρήσεις σας.

Ορίστε, κύριε Γείτονα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα ήμουν ο τελευταίος ο οποίος θα αμφισβητούσε την διαρκή ανάγκη για βελτίωση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου. Κάθε νόμος στην εφαρμογή του αποδεικνύει αδυναμίες και αναδεικνύει προβλήματα. Επίσης, αλλάζουν τα δεδομένα. Έχουμε εν προκειμένω δύο νόμους, τον 2518/1997 και τον 3206/2003 και τους τροποποιείτε. Περί αυτού όμως πρόκειται; Αυτό κάνετε; Δεν πρόκειται περί αυτού. Λίγες, ελάχιστες και δευτερεύουσες είναι οι αλλαγές που κάνετε κι έχουν σχέση με την καλύτερη απόδοση της νομοθεσίας ή την ανταπόκρισή της στα νέα δεδομένα. Οι βασικές σας αλλαγές, όπου υπάρχει και η αντίρρησή μας, ουσιαστικά ανατρέφουν μια ισορροπία που είχε δημιουργηθεί με αυτό το θεσμικό πλαίσιο. Εξηγούμαι.

Ο ν. 2518/1997 ουσιαστικά τι έκανε; Προσπάθησε να βάλει τάξη σε μια ντεφάκτο κατάσταση που υπήρχε όσον αφορά τις εταιρίες «σεκιούριτι» –υπήρχε ένα άναρχο καθεστώς– και ουσιαστικά να προσδιορίσει ένα κυρίως αντικείμενο αρμοδιότητας εκείνο της φύλαξης, θα έλεγα, προσώπων και πραγμάτων.

Ήρθε μετά ο ν. 3206 για να βάλει πάλι τάξη στο τοπίο των γραφείων των ιδιωτικών ερευνών. Κύριε Υπουργέ, θυμάμαι ήμουν και Πρόεδρος της Επιτροπής για το απόρρητο των τηλεφώνων, της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που είχε την αρμοδιότητα πριν να γίνει ανεξάρτητη Αρχή– η Α.Δ.Α.Ε.– ότι ήταν σε πίεση και πρόταση δική μας τότε για να γίνει αυτός ο νόμος. Είχαμε φθάσει στο σημείο αυτά τα γραφεία ερευνών να διαφημίζουν σχεδόν ότι κάνουν και παρακολουθήσεις τηλεφώνου περίπου. Εκεί είχαμε φτάσει!

Υπήρχε, λοιπόν, μια ισορροπία. Έχω την αίσθηση ότι με τις αλλαγές που κάνετε και με τα συγκεκριμένα άρθρα, στα οποία εκφράσαμε και τις βασικές αντιρρήσεις, ανατρέπετε αυτήν την ισορροπία. Ουσιαστικά εκχωρείτε αρμοδιότητες ασφάλειας σε ιδιωτικές εταιρίες. Αυτή είναι μια ποιοτική διαφορά και πρέπει να το προσέξουμε. Κάνετε σταδιακά πλέον, για μένα, ιδιωτική

υπόθεση την ασφάλεια. Επί πληρωμή ελευθερία και ασφάλεια! Είναι μια ποιοτική αλλαγή. Ανατρέπετε μια λεπτή ισορροπία. Εδώ κατά βάση είναι και η προσωπική αντίρρησή μου. Και μην εκπλήσσετε, κύριε Υπουργέ. Γιατί κάνατε πολλές σημαντικές ανατροπές ως Κυβέρνηση, οι οποίες παρουσιάζονταν στην αρχή ανώδυνες. Αναφέρομαι είτε σε δημόσιες επιχειρήσεις είτε σε δημόσια αγαθά.

Αναφέρομαι στην εκπαίδευση, δηλαδή το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης, και στον πρόσφατο νόμο για τα κέντρα ελευθέρων σπουδών ή στις δημόσιες επιχειρήσεις, όπου η αλλαγή ισορροπίας σε σχέση με το ποσοστό του Δημοσίου μας κόστισε. Για τον Ο.Τ.Ε. που έλεγε το δημόσιο, μας οδήγησε η πολιτική σας στον αφελληνισμό του Ο.Τ.Ε., με αποτέλεσμα να κλείνουν την «COSMOTE» από γειτονικές χώρες. Το ίδιο κάνετε και εδώ. Ουσιαστικά ιδιωτικοποιείτε υπηρεσίες ασφάλειας.

Μια δεύτερη παρατήρηση –και θα έρθω πιο συγκεκριμένα στα άρθρα– είναι με αναφορά στην εισηγητική έκθεση. Κύριε Υπουργέ, γράφετε εκεί: «οι αρμόδιες αρχές ασφαλείας εντατικοποιούν τις προσπάθειες για την εμπέδωση αθηματοσ ασφαλείας στους πολίτες». Σκεφτείτε να μην τις εντατικοποιούσαν! Εδώ η χαλάρωση είναι το χαρακτηριστικό και γι' αυτό δικαιολογημένα κατηγορούνται οι υπηρεσίες της Αστυνομίας.

Τι να εμπεδώσουν; Το ανύπαρκτο αίσθημα ασφάλειας; Ασφάλεια και φόροι είναι το κυρίαρχο αίσθημα.

Και αντί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να μας φέρετε ως προτεραιότητα την ενίσχυση της επιχειρησιακής ικανότητας της Αστυνομίας, τον εκσυγχρονισμό της, για την ανταπόκρισή της στα νέα δεδομένα, εσείς βάλατε ως Κυβέρνηση δύο άλλες προτεραιότητες. Την ίδρυση της Αγροφυλακής άκουσον άκουσον! Και τώρα ουσιαστικά ανοίγετε το δρόμο για μια ιδιωτική παρααστυνομία. Είναι λάθη και θα τα βρούμε μπροστά μας.

Για μένα όχι διεύρυνση δεν έπρεπε να υπάρχει του αντικειμένου στις εταιρείες σεκιούριτι, αλλά θα έπρεπε να υπάρχει περιορισμός. Πολύ περισσότερο όταν, μέσα απ' αυτή την αλλαγή, διευρύνετε και το καθεστώς οπλοκατοχής και οπλοχρησίας που –άκουσα τον κ. Κουβέλη και συμφωνώ μαζί του– θα μας κοστίσει. Διότι δεν μπορεί να εξοικειώνουμε τους Έλληνες με τα όπλα. Δεν είμαστε Η.Π.Α..

Επομένως, υπάρχει μια μεγάλη ποιοτική διαφορά. Μπορεί να μην φαίνεται τώρα, αλλά θα τη δούμε. Δεν είναι σωστό να λέτε ότι «βελτιώνετε την υπάρχουσα νομοθεσία». Κάνετε ποιοτικές αλλαγές και ανατροπές προς την κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης.

Έρχομαι τώρα σε τρία βασικά σημεία διαφωνίας. Αναφέρθηκαν και από τους συναδέλφους, αλλά θέλω κι εγώ από τη δική μου εμπειρία –κύριε Υπουργέ, έχω κάνει δυο θητείες στο Υπουργείο που είστε και ως Υπουργός και ως Υφυπουργός– να σας πω επιπλέον. Πρώτον, όσον αφορά το άρθρο 2, κάνετε μια βελτίωση, αλλά εγώ πιστεύω ότι θα πρέπει το αποφασιστικό επίπεδο να είναι ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ.. Να πάμε στο ανώτατο επίπεδο. Ξέρουμε τι συμβαίνει και ξέρουμε πώς λειτουργεί η Αστυνομία. Στο επίπεδο του Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. τα πράγματα εξετάζονται πολύ πιο προσεκτικά και υπεύθυνα. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο στοιχείο αφορά το άρθρο 3, όπου έγινε εκτενής αναφορά, όσον αφορά τους τίτλους επαγγελματικής εκπαίδευσης. Τέτοια ασάφεια πραγματικά εγώ την βλέπω για πρώτη φορά. Ποιοι θα εκδίδουν τους τίτλους; Ακούστηκε ότι υπάρχουν δημόσια Ι.Ε.Κ.. Θεωρείτε επαρκή λύση αυτά τα δημόσια Ι.Ε.Κ.; Χωρίς να γνωρίζουμε μάλιστα –εγώ μάλιστα δεν έχω ακούσει– για το περιεχόμενο σπουδών. Έχετε πρόχειρο το περιεχόμενο σπουδών να το δούμε, κύριε Υπουργέ; Το ζητήσαμε επανειλημμένα.

Εδώ φέραμε μια αλλαγή –κι εγώ τουλάχιστον προσωπικά είμαι υπερήφανος γι' αυτό– στο χώρο της δημόσιας τάξης, από το 1993 και μετά. Να βάλουμε την εισαγωγή στις σχολές αστυνομικών στο σύστημα των Γενικών Εξετάσεων. Αλλάξαμε τα προγράμματα σπουδών, αυξήσαμε τα έτη σπουδών. Παραδείγματος χάριν, οι αστυφύλακες εκπαιδεύονταν έξι μήνες και το κάναμε τρία χρόνια. Υπάρχει μια σημαντική ποιοτική αναβάθμιση των σπουδών.

Και τώρα ένα ΙΕΚ «αγνώστου περιεχομένου» θα δίνει τίτλους

σπουδών για να έχουν οι σεκιουριτάδες ανάλογες αρμοδιότητες με αστυνομικούς; Κακώς δεν τους δίνετε βέβαια αρμοδιότητες ανακριτικού υπαλλήλου, δεν μπορείτε να το δώσετε αυτό από το Σύνταγμα. Αλλά με τις αλλαγές σας ουσιαστικά υπεισέρχονται σε αρμοδιότητες αστυνομίας. Εγώ πιστεύω ότι είναι λάθος.

Ή, για να έλθω και στο άρθρο 5. Γιατί διευρύνετε την δυνατότητα οπλοκατοχής; Αναφέρεται ότι μπορούν να κάνουν χρήση όπλων που έχουν-λέει- οι φορείς τους. Εγώ μέχρι τώρα ήξερα ότι -μπορεί να με πιάσετε αδιάβατο, δεν ξέρω- από φορείς όπλα έχει η Αστυνομία, το Λιμενικό, ο Στρατός. Έχουν και οι τράπεζες όπλα; Εγώ δεν το ξέρω. Ήξερα ότι υπάρχουν ατομικές άδειες οπλοκατοχής.

Κατ' αρχάς, τι είναι αυτό «περί όπλων των φορέων» και δεύτερον, πώς θα εκπαιδευτούν αυτοί σε οπλοχρησία μέσα στην Αστυνομία, όταν είναι τόσο πολλοί και η Αστυνομία δεν έχει δυνατότητες να εκπαιδεύσει, να καταρτίσει και μετεκπαιδεύσει το δικό της το προσωπικό;

Τέλος, η διαφορά μας στο άρθρο 10.

Κύριε Υπουργέ, σωστά είχατε πει στην αρχή -εγώ διάβασα τα Πρακτικά, καθώς δεν ήμουν στην επιτροπή- ότι υπήρχε το θέμα του ασυμβίβαστου μόνο για τα γραφεία ερευνών. Σωστό ήταν αυτό. Έτσι έγινε στην αρχή. Αλλά τα πράγματα έδειξαν -και μετά, μάλιστα, απ' όσα συνέβησαν και με συγγενείς αστυνομικών- ότι έπρεπε το ασυμβίβαστο να το επεκτείνουμε.

Εσείς δεν το επεκτείνετε το ασυμβίβαστο. Γιατί αφού είδαμε αυτά που συνέβησαν. Αυτό είναι η πολιτική και πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν της το τι βγάζει η ίδια η ζωή. Και η ίδια η ζωή έβγαλε διαπλοκή, έβγαλε σχέσεις και συνδέσεις αστυνομικών με αυτές τις εταιρείες.

Κλείνω και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας αυτό.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι οφείλτε να αλλάξετε προτεραιότητες ως Κυβέρνηση. Να ρίξετε βάρος στην αντιεγκληματική πολιτική, διότι αυξάνει η εγκληματικότητα -σύμφωνα με δικά σας στοιχεία- και η χαμηλή και η βαριά. Το κοινό έγκλημα αυξάνει, το οργανωμένο έγκλημα εγκαθίσταται σε μονιμότερη βάση. Πρέπει να ρίξετε βάρος ιδιαίτερα στη στελέχωση της αστυνομίας, διότι τα κενά είναι πολύ μεγάλα, με αποτέλεσμα σήμερα, μόνον κρίσιμες να είναι υποστελεχωμένες αστυνομικοί να έχουν εξαφανιστεί από τους δρόμους και ακόμα και η Άμεση Δράση να βγάζει το ένα τρίτο της απαιτούμενης βάρδιας σε περιπολικά.

Νομίζω ότι εκεί πρέπει να ρίξετε το βάρος. Διότι υπήρξαμε μεν και εξακολουθούμε να είμαστε δε η ασφαλέστερη χώρα, αλλά η αύξηση της εγκληματικότητας επί των ημερών σας παίρνει ρυθμούς επικίνδυνους και θα χάσουμε αυτό το προνόμιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Σεπτεμβρίου 2008.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 49/15-9-2008 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και την αποστολή δικογραφίας για την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου στη Βουλή κ.λπ..

2. Η με αριθμό 51/15-9-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη στρατιωτική άσκηση «ΕΥΡΩΠΗ -II/2008» στην περιοχή Ασκού-Προφήτη του Νομού Θεσσαλονίκης, τις συνέπειες στην περιοχή κ.λπ..

3. Η με αριθμό 52/15-9-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Εθνικό Σύστημα Υγείας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 53/15-9-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη

προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ολοκλήρωση του φράγματος Αγιονερίου στην Ελασσόνα κ.λπ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Θέλετε να μιλήσετε εσείς, κύριε Υπουργέ, τώρα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Με συγχωρείτε. Κανονικά δεν προηγούνται οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Δεν το λέω για να υποτιμήσω τον κ. Ροντούλη. Θα έχει, άλλωστε, να παρατηρήσει κάποια πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, ξεκινάω από τα τελευταία που είπε ο κ. Γείτονας, τα οποία τονίστηκαν και χθες.

Είναι γνωστό ότι η εγκληματικότητα -το έλεγα και χθες, το επαναλαμβάνω και σήμερα- από τη μία αποτελεί μάλιστα την οποία πρέπει να καταπολεμήσουμε και προσπαθούμε να την καταπολεμήσουμε.

Από την άλλη, δεν μπορεί να παραγνωρίζει κανείς το γεγονός ότι αυτή η Αστυνομία είναι εκείνη η οποία, σε αυτή τη δύσκολη κοινωνία που ζούμε, με τα μεγάλα προβλήματα, πρέπει ταυτόχρονα και να προστατεύσει τα δικαιώματα του ανθρώπου και να πατάει την εγκληματικότητα, ιδίως σε ό,τι αφορά το οργανωμένο έγκλημα που αλλού δηλαδή σε άλλες χώρες είναι πολύ περισσότερο έντονο. Ευτυχώς, στη χώρα μας, αυτό τουλάχιστον -το οργανωμένο έγκλημα- δεν έχει αποκτήσει και δεν πρόκειται και δεν επιτρέπεται να αποκτήσει τέτοιες διαστάσεις. Οι εξιχνιάσεις έχουν πραγματικά δώσει την εικόνα εκείνη, η οποία αποδεικνύει πως η Αστυνομία στέκεται στο ύψος της.

Δεν μας καθησυχάζει αυτό το γεγονός. Είναι πολύ μεγάλο το πρόβλημα. Και σε ό,τι αφορά τα κενά τα οποία παρατήρησε, δεν είναι τυχαίο ότι χίλιοι διακόσιοι ειδικοί φρουροί και συνοριοφύλακες -μετά, μάλιστα, το νομοσχέδιο της ομογενοποίησης, που δείχνει ότι δεν είναι αυτό το οποίο ίσχυε παλιά, αλλά είναι προσωπικό το οποίο με τις προϋποθέσεις, συν τω χρόνω, θα ενταχθεί μέσα στο Σώμα πλήρως- θα είναι έτοιμοι μέχρι το τέλος του χρόνου, να ενταχθούν στο Σώμα της Αστυνομίας.

Τόνισα δε και για την Αθήνα, γενικότερα για τα μεγάλα αστικά κέντρα, ότι ο καθένας θα μπορεί να κρίνει ως το πρώτο τρίμηνο του 2009, την ποιοτική διαφορά η οποία θα υπάρξει στον τομέα αυτό.

Παρ' όλα αυτά, απολογούμαι -το λέω για πολλοστή φορά- απέναντι στους πολίτες, απέναντι στους ανθρώπους εκείνους που καθημερινά βιώνουν τα ζητήματα τα οποία όλοι ξέρουμε. Δεν μπορώ, ως Υπουργός, να αισθάνομαι ικανοποίηση για ό,τι έχει επιτύχει η Αστυνομία και εγώ προσωπικά μαζί με τον κ. Χηνοφώτη στο Υπουργείο. Έχουμε αγωνία. Και περισσότερο απολογούμαστε, όπως είπα, για τα κενά τα οποία παρουσιάζονται και τα προβλήματα που δημιουργούνται, αλλά η προσπάθεια γίνεται, θα ενταθεί και είμαι βέβαιος ότι θα αποδώσει.

Εισέρχομαι στο νομοσχέδιο. Παρά την προσπάθεια την οποία έκανα, άκουσα, έκανα διορθώσεις, ορθές διορθώσεις, υπάρχει -ξέρετε- και δεν μπορώ να μην την επισημάνω, μία βασική αντίφαση, από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στην κριτική η οποία γίνεται.

Αλήθεια, είπε ο κ. Γείτονας, ήρθαν και ρυθμίστηκαν τα πράγματα αυτά, αφού είχαν δημιουργηθεί αυτές οι εταιρείες και διαφημιζόνταν. Ρυθμίστηκαν όπως ρυθμίστηκαν, με διαδοχικά νομοσχέδια από το 1997 μέχρι το 2003. Όμως, τα νομοσχέδια αυτά παρουσίαζαν σημαντικά κενά. Παραδείγματος χάριν, σε ό,τι αφορά τις προϋποθέσεις που έπαιρνε κάποιος την άδεια, να ή όχι, το καθεστώς γίνεται τώρα πιο αυστηρό; Είναι σαφές ότι γίνεται πιο αυστηρό. Για ποιο λόγο, λοιπόν, μένουμε σε λεπτομέρειες που αφορούν την ερμηνεία, όταν η ερμηνεία αυτή πραγματικά είναι η επιβεβλημένη ερμηνεία, όπως ακριβώς φαί-

νεται μέσα από το γράμμα, το οποίο δεν αφήνει κανένα περιθώριο σχετικά με το τι εννοούμε με το νόμο αυτό. Αντιθέτως, προηγούμενως υπήρχαν τα προβλήματα.

Αλλά εκεί πραγματικά που δεν την αντιλαμβάνομαι την κριτική είναι στο εξής. Εδώ, αυτή την ώρα –και μάλιστα και εμείς αφήνουμε ένα κενό, σχετικά με το εργασιακό καθεστώς- οι εταιρείες security οι οποίες λειτουργούν, μπορούν να παίρνουν προσωπικό χωρίς καμμία εκπαίδευση. Καμμία. Βάζουμε την εκπαίδευση. Λέτε: «Ποιος θα κάνει την εκπαίδευση;» Λεμε ότι υπάρχουν δημόσια Ι.Ε.Κ.. Λέτε: «Γιατί το βάζετε έτσι;».

Δηλαδή προτιμάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή τη στιγμή να μείνουμε στο καθεστώς της πλήρους έλλειψης εκπαίδευσης αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι μπορούν να αναλάβουν υπηρεσία αυτού του είδους και να πάνε ως πρόβατα επί σφαγή; Δηλαδή, δεν είναι καλύτερο το γεγονός ότι βάζουμε προϋποθέσεις εκπαίδευσης, εγγραφής σε ένα είδος μητρώου, παρακολούθησης για το εάν αυτοί έχουν εκπαιδευθεί ή όχι; Επιτρέπεται αυτό το καθεστώς; Και τονίζω ότι πρέπει αυτό το καθεστώς να το συμπληρώσουμε όχι μόνο με την εκπαίδευση, αλλά γενικά και με το εργασιακό καθεστώς, το οποίο πρέπει τέλος πάντων να λυθεί οριστικά.

Γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά –το τόνισα και χθες και το επαναλαμβάνω- ότι αυτές οι εταιρείες στην ουσία, αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι κάνουν δουλειά security, κάνουν δουλειά που θα έπρεπε να την κάνει η Αστυνομία σε ένα κράτος ή σε οποιοδήποτε κράτος, το οποίο θα είχε τέτοια δυνατότητα. Πουθενά δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, γι' αυτό και σε όλο τον κόσμο έχουμε αντίστοιχα φαινόμενα. Δυστυχώς το έχουμε και εδώ, αλλά αφού το έχουμε, θα πρέπει να το οργανώσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Και φθάνω στο θέμα της οπλοφορίας. Πόσος θόρυβος έγινε! Εγώ να καταλάβω την αντίληψη την οποία έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ακόμα και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Ξέρω ποια είναι η διαχρονική τοποθέτησή τους πάνω σ' αυτό το θέμα. Αλλά ακούστε τι ισχύει και το λέω για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί μου λένε: «Τι όρους βάζεις εδώ για τα θέματα της οπλοφορίας;» Και διάβασα μάλιστα την κριτική και στον Τύπο για τους πιστολέρο κ.λπ..

Ακούστε τι ισχύει σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και σας απαντώ. Επειδή μου έλεγαν, «μα, οι εταιρείες θα έχουν τις άδειες;». Σας διαβάζω την ισχύουσα διάταξη, την οποία ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν άλλαξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ακούστε τι λέει σχετικά με το θέμα της οπλοφορίας: «Απαγορεύεται στους εκπροσώπους και υπαλλήλους των ανωτέρω επιχειρήσεων η οπλοφορία και η κατοχή όπλων, καθώς και των λοιπών αντικειμένων που προβλέπονται στις διατάξεις του νόμου περί όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών υλών. Κατ' εξαίρεση» -ακούστε- «δύναται να χορηγείται άδεια οπλοφορίας με περίστροφο ή πιστόλι σε προσωπικό ασφαλείας των προαναφερόμενων επιχειρήσεων, στους οποίους έχει ανατεθεί η φύλαξη διαφόρων δημόσιων καταστημάτων, τραπεζών, μουσείων, οικημάτων που έχουν ανάγκη ειδικής προστασίας, επιχειρήσεων κοινής ωφελείας ή άλλων μεγάλης αξίας και σπουδαιότητας επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων, με την προϋπόθεση ότι το προσωπικό αυτό θα φέρει όπλο νομίμως κατεχόμενο από τους φορείς στους οποίους παρέχεται η φύλαξη και μόνο κατά το χρόνο έναρξης των καθηκόντων τους».

Αυτό λέει η ισχύουσα διάταξη. Δηλαδή οι φορείς πρέπει να έχουν την άδεια. Εσείς το λέγατε. Τι, ρωτάτε την Κυβέρνηση αυτή την στιγμή, εάν λέει το ίδιο; Το ίδιο λέω. Αλλά εγώ στην άδεια οπλοφορίας κάνω κάτι, περισσότερο: Εξειδικεύω τις περιπτώσεις. Γιατί εσείς, εάν διαβάσετε εδώ, γνωρίζετε τι λέτε; Γνωρίζετε πού μπορούν να οπλοφορούν; Σε οτιδήποτε χρειαστεί. Εγώ το εξειδικεύω εντελώς σε συγκεκριμένα πράγματα και βάζω πολύ περισσότερες προϋποθέσεις, σχετικά με τον έλεγχο, με τον οποίο θα μπορούμε να ξέρουμε αν αυτός που οπλοφορεί έχει τα προσόντα να οπλοφορεί και χρησιμοποιεί το όπλο, όταν χρειάζεται και εφόσον χρειάζεται.

Δεν μπορώ να καταλάβω αυτήν την κριτική. Υπάρχει μία γενικότατη διάταξη, την οποία εξειδικεύω, προσδιορίζω δηλαδή στην ουσία τη δυνατότητα οπλοφορίας και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνει κριτική περί πιστολέρος σε ιδιωτικές επιχειρήσεις! Αν πραγμα-

τικά το θέλατε αυτό το πράγμα, γιατί δεν το καταργούσατε;

Και έρχομαι πάλι στο ίδιο ζήτημα. Λέτε πάλι για το άρθρο 10. Τόνισα και το τονίζω. Αποδείχθηκε και φάνηκε και από την έκθεση ότι καμμία σχέση δεν είχε το άρθρο 10 μ' αυτό το επεισόδιο το οποίο συνέβη.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι συνέβη και τι ισχύει σήμερα; Το επαναλαμβάνω. Σε εταιρείες security δεν υπάρχει περιορισμός σε ό,τι αφορά τέτοιο ασυμβίβαστο, τέτοιο κώλυμα, δηλαδή, γενικά. Έτσι ίσχυε, έτσι δημιουργήθηκαν αυτές οι εταιρείες. Το επεισόδιο για το οποίο μιλάτε και το οποίο ερευνάται από εμάς, από την Αστυνομία –πάραυτα με το που δημοσιεύτηκε διατάχθηκε Ε.Δ.Ε., η οποία είναι εν εξελίξει- δεν ήταν το ζήτημα ότι παρανόμως κάποια συγγενής είχε την εταιρεία, γιατί αυτό νομίμως γινόταν. Εκείνο το οποίο ήταν το πρόβλημα και το οποίο λύνουμε με αυτό το νομοσχέδιο, είναι ότι φαίνεται να καταγγέλλεται -ερευνάται το θέμα γι' αυτό και δεν θέλω να πάρω θέση- ότι πίσω ακριβώς από την εταιρεία αυτή χρησιμοποιούντο αστυνομικοί εν ενεργεία, πράγμα που απαγορεύεται.

Το ζήτημα, δηλαδή, δεν είναι αν και κατά πόσο έχει συγγενείς, γιατί αυτό μπορεί να συμβεί με τον οποιονδήποτε, αλλά το ζήτημα είναι ότι οι αστυνομικοί είναι εκείνοι οι οποίοι χρησιμοποιούνται.

Ε, αυτό κάνουμε! Κάνουμε το μεγαλύτερο δυνατό έλεγχο, τον εντονότερο δυνατό έλεγχο, για να λυθεί αυτό το πρόβλημα!

Και ακούω ότι πρέπει, λέει, όχι να επαναφέρουμε τη σχετική ρύθμιση –γιατί αυτή η ρύθμιση ισχύει- αλλά να θέσουμε το κώλυμα στην περίπτωση αυτή. Ε, τότε, θα πρέπει να σας τονίσω το εξής: Ας κοιτάξουμε πού είναι το πραγματικό πρόβλημα! Κατά δεύτερον, έχουν δημιουργηθεί όλα αυτά τα χρόνια που εσείς κυβερνήσατε, εταιρείες οι οποίες είναι εν ενεργεία. Αυτό το ζήτημα, αυτή η ρύθμιση, πέρα από άλλα προβλήματα που μπορεί να δημιουργηθούν –και συνταγματικότητας και κοινοτικού δικαίου- θα έφερνε μεγάλη αναστάτωση: Θέλετε να το δούμε σε βάθος χρόνου; Εγώ να σας πω ότι θα καθίσω να το δω, να δω ακόμα και πώς μπορούμε να το ρυθμίσουμε και όταν αφορά σε μεταβατικές περιόδους. Όμως, τώρα, ας μη μου κάνει κριτική το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάνω σ' έναν τομέα που από το 1997 που πρωτοξεκίνησε, μέχρι το 2003, δηλαδή μέσα σε έξι ολόκληρα χρόνια, θα έπρεπε να το έχει δει.

Και ξέρετε γιατί δεν το βάλατε το κώλυμα; Γιατί ξέρατε ότι θα υπήρχε συνταγματικό ή κοινοτικό πρόβλημα! Γι' αυτό δεν το βάλατε! Όμως, εδώ γίνεται επ' ευκαιρία ενός γεγονότος, για το οποίο σας επαναλαμβάνω ότι δεν έχει την αιτία του στο συγγενικό πρόσωπο, αλλά στο γενικότερο ζήτημα της χρησιμοποίησης αστυνομικών, το οποίο το είδαμε και με νεκρό αστυνομικό, ο οποίος δούλευε εκτός υπηρεσίας. Το είδαμε ή δεν το είδαμε; Εκεί τι ήταν, συγγενικό πρόσωπο; Ή το ζήτημα είναι να μη χρησιμοποιούνται οι αστυνομικοί κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις;

Ας ψάξουμε να δούμε πού είναι οι πραγματικές αιτίες, πού είναι τα πραγματικά προβλήματα. Από τη μία μεριά, ζούμε σ' έναν κόσμο, παγκόσμια και εδώ, όπου η Αστυνομία κατ' ανάγκη ή ένα μέρος της –ελπίζω να είναι πολύ μικρό, όσο περνάνε τα χρόνια- ανατίθεται και σε τέτοιες εταιρείες. Ε, ας κάνουμε καλύτερα τη δουλειά μας με το να κάνουμε αυστηρότερες τις προϋποθέσεις λειτουργίας τους, καθώς και εντονότερους ελέγχους. Όμως, ας είμαστε ειλικρινείς σ' αυτό το πράγμα! Ας μη μηδενίζουμε τις προσπάθειες. Όπως εγώ δεν μηδένισα καμμία προσπάθεια που έγινε προηγουμένως, αλλά καλύπτω κενά –και το είπα από την πρώτη στιγμή- έτσι και τώρα, ας κοιτάξουμε να ψηφίσουμε κάτι θετικό, ιδίως εκείνοι που φέρουν ευθύνη διακυβέρνησης.

Από την πλευρά της Αριστεράς, εγώ καταλαβαίνω και τη συνέπεια, καταλαβαίνω επίσης και την ιδεολογική διαφορά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω για ένα-δύο λεπτά.

Απλώς, ήθελα να πω ότι άκουσα τις εξηγήσεις του κυρίου Υπουργού. Νομίζω ότι όλα τα θέματα τα οποία έθεσε ο Φώτης Κουβέλης στην πραγματικότητα δεν απαντήθηκαν. Εδώ έχουμε και υπέρβαση του Συντάγματος, μεταφέροντας εξουσίες σε ιδιωτικά Σώματα και ιδιωτικούς στρατούς, όπως εταιρείες security.

Θα ήθελα, όμως, μ' αυτήν την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να σας θέσω και ένα άλλο θέμα. Ζούμε αυτές τις στιγμές μία πολύ μεγάλη παγκόσμια οικονομική κρίση, η οποία μας αγγίζει. Έχουμε τη χρεοκοπία της «LEHMAN BROTHERS», η οποία αποτελούσε και αποτελεί δανειστή και της Ελλάδας. Έχουμε σήμερα την «GOLDMAN JACS», μία πολύ μεγάλη επενδυτική τράπεζα –σχετιζόμενη και αυτή με την Ελλάδα– να σαρώνεται απ' αυτήν την κρίση. Έχουμε την «AMERICAN INTERNATIONAL GROUP», τη μεγαλύτερη ασφαλιστική τους εταιρεία, με θυγατρική στην Ελλάδα, να είναι έτοιμη για χρεοκοπία. Έχουμε την εφαρμογή ενός άλλου μοντέλου πολιτικής, ακόμα και από τους Αμερικάνους οι οποίοι εθνικοποίησαν τους δύο μεγαλύτερους στεγαστικούς οργανισμούς, τους οργανισμούς στεγαστικής πίστης «FREDDIE MAC'S και FUNNY MAY» και δεν έχουμε κάποια τοποθέτηση από την ελληνική Κυβέρνηση. Οι πολίτες παρακολουθούν το τι γίνεται, παρακολουθούν την πτώση όλων των χρηματιστηρίων –και του ελληνικού ανάμεσα σ' αυτά– και δεν έχουμε ένα σχέδιο Β' για μία ενεργή παρέμβαση του δημόσιου τομέα σ' αυτά τα ζητήματα.

Εγώ σας καλώ –δεν είναι δικό σας αντικείμενο και το γνωρίζω και δεν περιμένω μία απάντηση από εσάς– να ενημερώσετε άμεσα τον Πρωθυπουργό για τα εξής: Θέλουσε, πρώτον, μία ενημέρωση για το πώς αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το θέμα της μεγάλης οικονομικής κρίσης που αγκαλιάζει τους πάντες και δεύτερον, να μας πει αν έχει ένα σχέδιο Β' –για να χρησιμοποιήσω τη δική σας λογική– κατά το οποίο θα χρησιμοποιηθεί ο δημόσιος τομέας για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα, αντί να προχωράμε σε εθνικοποιήσεις Εθνικής Ασφαλιστικής, Λιμανιών, «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» και όλα αυτά που βλέπουμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Αλαβάνο.

Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, καταναλώσατε «φαίδια ουσία» και διαβάσατε μάλιστα και νόμους για να μας πείσετε για το αυτονόητο, ότι δηλαδή κινείστε στις «ράγες» που χαράχθηκαν από το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Αυτό είναι κάτι που γνωρίζουμε: Ότι έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., κάνετε και εσείς αυτή τη στιγμή και εξ ου το πρόβλημα αντιπολιτευτικής αφλογιστίας που αντιμετωπίζει το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Εμείς στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό είμαστε πρακτικοί άνθρωποι, κύριε Υφυπουργέ, και γι' αυτό θα σας θέσω συγκεκριμένα ερωτήματα και συγκεκριμένους προβληματισμούς που δεν απαντήθηκαν χθες, αν και μετ' επιτάσεως ετέθησαν από την πλευρά μας.

Εμείς θέλουμε να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου, διότι ασκούμε καλοπροαίρετη κριτική. Όμως έχουμε μία άλλη φιλοσοφία περί επικουρικής Αστυνομίας, κάτι που δεν θα αναλύσω, γιατί το ανέλυσε χθες ο Πρόεδρός μας. Όμως, κάποια άρθρα θέλουμε να τα ψηφίσουμε, διότι κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, προσπαθούν να βάλουν μία τάξη σε μία χαοτική προϋπάρχουσα κατάσταση. Είχε δίκιο ο Υπουργός Εσωτερικών όταν είπε ότι υπήρχε μία κατάσταση με πολλά κενά, την οποία η Κυβέρνηση θέλει να θεραπεύσει.

Για να ψηφίσουμε, λοιπόν, το άρθρο 2 και το άρθρο 3 που αναφέρονται στις προϋποθέσεις αδειοδότησης, θα πρέπει να ικανοποιηθούμε στο εξής αυτονόητο σημείο. Βασική προϋπόθεση όχι μόνο για το προσωπικό των security που θα οπλοφορεί, αλλά και για όλους τους εμπλεκόμενους, είτε στο άνοιγμα μιας τέτοιας επιχείρησης είτε από τη θέση του υπαλλήλου μιας τέτοιας επιχείρησης, είναι η στρατιωτική θητεία. Και αυτό το λέμε, διότι όταν ο πολίτης εκτελεί τη στρατιωτική του θητεία, εκπληρώνει ένα χρέος προς την πατρίδα. Στη συνέχεια, λοιπόν, η πατρίδα αυτό θα πρέπει να το ανταποδώσει. Και ζητάμε το έλασσον. Δεν ζητάμε μεγάλα πράγματα. Όλοι, ανεξαρτήτως αν

οπλοφορούν ή όχι, θα πρέπει να έχουν εκπληρώσει τη στρατιωτική τους θητεία. Η πρώτη παρατήρηση είναι αυτή.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 5 παράγραφος 7. Σε ένα σημείο λέτε ότι οι άνθρωποι αυτοί –και εννοώ τους υπαλλήλους αυτών των εταιρειών που θα οπλοφορούν– υποβάλλονται σε μία εκπαίδευση στις σχολές της Αστυνομίας, εφόσον μετά από έλεγχο κριθούν ικανοί σωματικά και ψυχικά.

Θέλω, λοιπόν, να σας θέσω τον εξής προβληματισμό: Θα εκπαιδεύονται, λέμε, στις σχολές της Αστυνομίας. Ωραία. Πρώτο ερώτημα: Τη στιγμή που υπάρχει ελλειψής εκπαίδευση για τους εν ενεργεία ενστόλους της Ελληνικής Αστυνομίας, ποια είναι τα εχέγγυα που προσφέρετε εσείς, όσον αφορά το ότι το ίδιο αυτό καθεστώς ελλείψεων –πόσο μάλλον κλιμακούμενο– δεν θα υπάρξει και για τους υπαλλήλους που θα οπλοφορούν και θα εργάζονται σε εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας; Απλώς υπάρχει μία αόριστη διάταξη για το ότι θα εκπαιδεύονται στις σχολές της ΕΛ.ΑΣ..

Δεύτερον. Προσέξτε την εξής παράμετρο. Εάν συμβεί κάτι κακό με έναν υπάλληλο, δεν θα καταστεί ταυτοχρόνως συνυπεύθυνος και η ΕΛ.ΑΣ., διότι αυτή θα έχει εκπαιδεύσει αυτόν τον άνθρωπο στη χρήση του όπλου;

Άρα, λοιπόν, ενώ δεν έχετε εχέγγυα που να παρέχουν ένα πολύ καλό επίπεδο εκπαίδευσης, μ' αυτό που κάνετε, καθιστάτε την Ελληνική Αστυνομία συνυπεύθυνη στην περίπτωση που συμβεί κάτι άσχημο. Αυτό είναι κάτι που δεν έχετε λάβει καθόλου υπ' όψιν.

Τρίτη και πάρα πολύ σημαντική παρατήρηση είναι αυτή που προέρχεται από τους ιδίους τους υπαλλήλους. Θα πρέπει να πούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι τριάντα χιλιάδες άνθρωποι, παιδιά της ελληνικής κοινωνίας, προσφέρουν αυτού του είδους τις υπηρεσίες. Δεν είναι κάτι ξεκομμένο από εμάς. Είναι «σάρκα εκ της «σαρκός της ελληνικής κοινωνίας». Τριάντα χιλιάδες παιδιά με πενιχρούς μισθούς και με ανύπαρκτο ασφαλιστικό καθεστώς προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες.

Έχω, λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, να σας κάνω την εξής παρατήρηση. Υπάρχει ο όρος «οπλοκατοχή», κάτι που καταλαβαίνω. Υπάρχει ο όρος «οπλοχρησία», κάτι που επίσης καταλαβαίνω. Ο όρος «οπλοχρησία» δεν υπάρχει μέσα στο κείμενο. Μιλάμε για όπλα, για οπλοκατοχή κ.λπ.. Σας ερωτώ, λοιπόν, το εξής: Αυτά τα όπλα κάτω από ποιες διατάξεις θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν;

Και εδώ υπάρχει ένα μεγάλο καθεστώς αβεβαιότητας που διέπει και θα διέπει την λειτουργία των ανθρώπων αυτών κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους καθηκόντων. Η ίδια ανασφάλεια, η ίδια αβεβαιότητα διακατέχει και τους ανθρώπους τους ενστόλους, τους εν ενεργεία αστυνομικούς.

Άρα λοιπόν, θα έπρεπε, εφ' όσον θέτετε ένα τέτοιο θέμα και βάζετε περιορισμούς –εγώ κατανοώ, έχει δίκιο ο κύριος Υπουργός όταν λέει βάζουμε κάποιους περιορισμούς, σε κάποια σημεία αποτελεσματικούς, θα υπερθεματίσω εγώ– δεν θα έπρεπε να υπάρχουν ξεκάθαρες, αντίστοιχες διατάξεις για την οπλοχρησία; Οι γνωστοί κανόνες εμπλοκής, να το πω διαφορετικά, εάν θα ήταν στη θέση σας ο κ. Χηνοφώτης. Είναι τεράστια αυτή η έλλειψη του νομοσχεδίου.

Έθεσα ένα ζήτημα χθες στον κύριο Υπουργό και μου τα είπε μπερδεμένα τα πράγματα, για να μη χρησιμοποιήσω καμιά βαρύτερη κουβέντα. Του είπα, τι θα γίνει με το καθεστώς μεταθέσεων, που πάτε να το αλλάξετε εν «κρυπτώ», με ένα Προεδρικό Διάταγμα που προωθείτε και ανατρέπει όλο το προηγούμενο καθεστώς μεταθέσεων στην Ελληνική Αστυνομία, προσπαθώντας να επιτύχετε ένα πλήρη κομματικό εναγκαλισμό του Σώματος. Και η απάντηση που έλαβα από τον αξιότιμο κύριο Υπουργό, δεν ξέρω αν ακούει τώρα, αλλά είναι προσωπικά υπεύθυνος για την απάντηση που μου έδωσε χθες, ήταν, μα, κύριε Ροντούλη, είχαμε μία συνάντηση με την Π.Ο.Α.Σ.Υ. κ.λπ. και τα συζητήσαμε τα πράγματα και οι άνθρωποι είπαν, θα το συζητήσουμε, θα κάνουμε ένα διάλογο επί του σχεδίου και θα δούμε πώς θα καταλήξουμε.

Εγώ έχω αντίθετη πληροφορία, κύριε Υπουργέ. Τον διαψεύδουν οι συνδικαλιστές τον αξιότιμο κύριο Υπουργό. Γιατί ξέρετε ποια είναι η θέση της Π.Ο.Α.Σ.Υ. και των αστυνομικών; Είναι

η εξής: Πάρτε το πίσω εντελώς αυτό το σχέδιο προεδρικού διατάγματος, δεν συζητάμε καθόλου επ' αυτού, άρα δεν γίνεται καθόλου διάλογος επ' αυτού και ελάτε να συζητήσουμε πιθανές αλλαγές και τροποποιήσεις, όσον αφορά τον υφιστάμενο κώδικα μεταθέσεων.

Άρα, λοιπόν, εδώ πέρα ο αξιότιμος κύριος Υπουργός μετέφερε μια παραπλανητική εικόνα. Και αυτά που λέω σας τα μεταφέρω από την συνδικαλιστική ηγεσία των αστυνομικών. Δεν είναι δική μας κρίση, γιατί βεβαίως δεν ήμασταν παρόντες στη συνάντηση. Έχετε ανοίξει ένα μεγάλο μέτωπο μέσα στην Ελληνική Αστυνομία. Προσπαθείτε να την κομματικοποιήσετε. Πάρτε πίσω το απαράδεκτο και εκτρωματικό αυτό σχέδιο προεδρικού διατάγματος.

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και εγώ.

Έχουμε μια προτασόμενη δευτερολογία από το Βουλευτή Δωδεκανήσου τον κ. Καραμάριο για τέσσερα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Καραμάριε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Δεν υπάρχει αμφιβολία κύριε Υφυπουργέ, ότι η Κυβέρνησή μας προσπαθεί να βάλει μια τάξη σ' αυτό το καθεστώς της ιδιωτικής ασφάλειας.

Ήθελα όμως με την παρέμβασή μου να παρατηρήσω τα εξής: Οποιαδήποτε δραστηριότητα του πολίτη στην κοινωνία μας, υπάγεται υποχρεωτικά σε κάποιον ο οποίος τον ελέγχει. Και επειδή αυτήν τη στιγμή η λέξη επιχείρηση αποδίδεται στην εμπορικότητα, διότι εδώ δεν υπάρχει αμφιβολία ότι από κάπου θα πάρει άδεια, όχι σ' ό,τι αφορά την ίδρυση με το άρθρο 2 όπως λέτε για να έχει την απαιτούμενη άδεια, αλλά της δραστηριότητάς του. Δηλαδή θα ανοίξει με λίγα λόγια βιβλία στην εφορία. Πρέπει να το δηλώσει, είναι επιχείρηση αυτή. Δεν προσυπογράφεται στην προκειμένη περίπτωση από τον αρμόδιο Υπουργό Ανάπτυξης και αυτό είναι το πρώτο ερώτημα.

Αρα, λοιπόν, αν δεν είναι επιχείρηση του ιδιωτικού τομέα, που υπάγεται στην εμπορική δραστηριότητα, ερχόμαστε στο άλλο μεγάλο ερώτημα, τι είναι αυτή η επιχείρηση; Είναι η υπηρεσία του δημοσίου από απόψεως ασφάλειας, που η ασφάλεια από το Σύνταγμα, πράγματι εκχωρείται στις δυνάμεις ασφαλείας; Είναι γραφικό ιδιωτικό το οποίο υπάγεται στις αρμοδιότητες της Ελληνικής Αστυνομίας;

Θέλω να παρατηρήσω, λοιπόν, ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα κενό. Ναι μεν, θέλουμε να διορθώσουμε αυτό το καθεστώς το οποίο, πράγματι, ήταν καθεστώς ασφαλείας. Σήμερα τους δίνουμε το δικαίωμα, κύριε Πρόεδρε, να οπλοφορούν με τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, αλλά από την άλλη μεριά η επιχείρηση αυτή, σαν επιχείρηση δραστηριοποιείται πού; Πού θα υπαγάγουμε την επιχείρηση αυτή;

Θα έλεγα, λοιπόν, μήπως θα πρέπει να αλλάξει η λέξη «επιχείρηση», να είναι «γραφείο» ή «φορέας», που υπάγεται, πράγματι, στην Ελληνική Αστυνομία;

Προσέξτε, έρχεστε και λέτε τώρα «εκείνος που του αφαιρείται η άδεια, προσφεύγει στον κλαδάρχη». Ο κλαδάρχης, απ' ό,τι ενθυμούμαι και νομίζω, έχει ένα άλφα βαθμό, ανώτερο βαθμό. Αυτή η απόφαση του κλαδάρχη, προσβάλλεται από το γενικό αστυνομικό διευθυντή, ο οποίος είναι κατώτερος προφανώς. Θέλω να πω δηλαδή, ότι αυτή η δραστηριότητα την οποία αυτήν τη στιγμή εντάσσουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο, τυπικά φαίνεται ότι ελέγχεται από τις αστυνομικές αρχές κατά προσφυγή και εναντίον της προσφυγής του αποτελέσματος της αποφάσεως πάλι από την Αστυνομία, αλλά από την άλλη μεριά αυτός που θα κάνει την επιχείρηση, θα ανοίξει βιβλία στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.. Δεν προσυπογράφεται. Δηλαδή αυτήν τη στιγμή γενικά η επιχείρησή του αυτή από ποιόν θα ελεγχθεί; Από την Αστυνομία;

Θέλω, λοιπόν, να σας επιστήσω την προσοχή σας. Είναι θέμα συνταγματικό, διότι από τη στιγμή που εκχωρούμε -ήδη έχει εκχωρηθεί κατά τρόπο ερμαφρόδιτο- αυτή η φύλαξη σε σκευοειδή, αυτοί οι γνωστοί άνθρωποι αν αύριο οπλοφορούν, αν αύριο επιβάλλουν οποιαδήποτε ποινή ή αναγκαστούν να επιβάλουν ένα μέτρο, αυτό τον έλεγχο θα πρέπει να τον έχει η Αστυνομία. Θέλω να σας πω ότι ή θα αλλάξετε τη λέξη «επιχεί-

ρηση», διότι πρέπει να γίνει ή «γραφείο» ή «φορέας» για να έχει πλέον αυτό το αποτέλεσμα που υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών γι' αυτό και το φέρνει το Υπουργείο Εσωτερικών, ή θα το υπαγάγουμε στο Υπουργείο Ανάπτυξης, που είναι επιχείρηση, η οποία πλέον επιχείρηση δρα, ενεργεί μέσα στα πλαίσια της εμπορικότητάς της με απόφαση, η οποία είναι σαν το εξής παράδειγμα: Οι κυνηγοί οπλοφορούν. Η άδεια δίδεται από το δασαρχείο, εγκρίνεται δηλαδή από κάποια αρχή. Αλλά οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν επιχείρηση.

Καταλήγοντας, νομίζω ότι με την προσοχή, την οποία έδωσα ιδιαίτερα στο νομοσχέδιο αυτό, πάμε να φτιάξουμε προς τη σωστή κατεύθυνση, πράγματι, μια εταιρεία, μια δραστηριότητα της πολιτικής μας ζωής, αλλά έχω την εντύπωση ότι θα μπλέξουμε αύριο με τη λέξη «επιχείρηση», η οποία επιχείρηση δεν υπάγεται στον κανόνα, όπως λέμε οι νομικοί, σε μια διάταξη νόμου, δεν υπάγεται σ' ένα φορέα της δημόσιας ζωής, είτε Υπουργείο Εσωτερικών είτε Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, είτε Υπουργείο Ανάπτυξης. Πού υπάγεται αυτή η επιχείρηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραμάριο.

Το λόγο έχει ο κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Θα αναφερθώ στα λεγόμενα του κ. Ροντούλη προηγουμένως.

Είναι αλήθεια ότι χθες σε συνάντηση του Υπουργού κ. Παυλόπουλου και της Π.Ο.Α.Σ.Υ., αποφασίστηκε να γίνει ένας διάλογος. Δεν συμφώνησε, όμως, η Π.Ο.Α.Σ.Υ. να γίνει διάλογος επί του σχεδίου προεδρικού διατάγματος, το οποίο διέρρευσε στις εφημερίδες. Εξάλλου είναι γνωστό ότι το έχει καταγγείλει με τις πιο σκληρές εκφράσεις, με τους πιο δραματικούς τόνους. Δεν είπε αλήθεια χθες ο Υπουργός εδώ ότι συμφωνήθηκε με την Π.Ο.Α.Σ.Υ. να γίνει διάλογος επί του διαρρυσάντος περιεχομένου του σχεδίου προεδρικού διατάγματος.

Η Π.Ο.Α.Σ.Υ. συμφώνησε να κάνει διάλογο επί των πιθανών τροποποιήσεων του υπάρχοντος κώδικα μεταθέσεων. Αυτά για την αποκατάσταση της τάξης. Και είναι πολύ σοβαρή η διαφορά μας μ' αυτά που είπε χθες ο Υπουργός.

Δεν έγινε επίσης σήμερα καμμία αναφορά -επί των άρθρων που συζητάμε βέβαια- σ' ένα θέμα που αναφέρθηκε χθες και από μας και από άλλους συναδέλφους. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας αποτελούν και ένα μοντέλο καταστρατήγησης εργασιακών σχέσεων. Είναι γνωστό ότι προσφέρουν εξαρτημένη εργασία. Είναι γνωστό ότι έχουν συγκεκριμένο ωράριο. Και είναι γνωστό ότι η μεγάλη πλειοψηφία των απασχολούμενων σ' αυτές τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, προσφέρει υπηρεσίες με μπλοκ παροχής υπηρεσιών. Πέραν του ότι το είδος αυτής της εργασίας και των αμοιβών το μάθαμε όλοι τελευταία με τις προτάσεις περί αφορολογήτου του κ. Αλογοσκούφη.

Είναι ένα ζήτημα ξεκάθαρης καταστρατήγησης. Ο κύριος Υπουργός, είπε χθες ότι αυτά τα ζητήματα δεν αφορούν το Υπουργείο, αφορούν το Υπουργείο Απασχόλησης. Αφορούν, όμως, την Κυβέρνηση και δεν θα πρέπει να μείνει αναπάντητο το θέμα.

Πολύ σύντομα θα πρέπει να υπάρξει μια απάντηση. Εξάλλου και διάφοροι φορείς του δημοσίου τομέα -δεν μιλάω για τον ιδιωτικό τομέα- νοσοκομεία, πανεπιστήμια, χρησιμοποιούν τις ιδιωτικές αυτές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ως μοντέλου εξοικονόμησης πόρων.

Η φύλαξη δηλαδή κόστιζε ένα ποσό άλφα. Περιορίστηκαν οι προϋπολογισμοί ή αποφάσισαν να περιορίσουν τις δαπάνες και την ίδια φύλαξη την ζητάνε από τις ίδιες εταιρείες τις ιδιωτικές με ποσό άλφα/δεύτερα, παραδείγματος χάρι. Μιλάω με συγκεκριμένα παραδείγματα και είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το δούμε, γιατί θα επαναλάβω ότι οι επιχειρήσεις αυτές, χρησιμοποιούνται σαν μοντέλο εξοικονόμησης πόρων και μοντέλο κλασικής καταστρατήγησης των εργασιακών σχέσεων.

Επί του νομοσχεδίου τώρα και των άρθρων: Θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 3 περί του πιστοποιητικού επαγγελματικού κατάρτισης.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι υπάρχουν έξι δημόσια Ι.Ε.Κ.. Τα έξι δημόσια Ι.Ε.Κ. εάν η φοίτηση είναι μονοετής -χρειάζεται και

πιστοποίηση, δηλαδή χρειάζονται δύο χρόνια- θα βγάλουν πενήντα, εξήντα, άντε εκατό ανθρώπους στα δύο χρόνια. Είναι δυνατόν αυτούς τους χιλιάδες ανθρώπους, στους οποίους θέλουμε να προμηθεύσουμε τίτλους επαγγελματικής κατάρτισης σε πέντε χρόνια, να τους έχουμε εκπαιδεύσει όλους; Δεν είναι δυνατόν. Δεν λέει αλήθεια η Κυβέρνηση. Κρύβει την αλήθεια. Άλλο πράγμα έχει στο μυαλό της. Το έχει μάλιστα επεξεργασμένο. Θέλει να στήσει μία δομή, την οποία θα τη δώσει στους ιδιώτες, η οποία θα εκδίδει αυτούς τους τίτλους επαγγελματικής κατάρτισης.

Οι φορείς συνήθως αυτοί, οι δομές αυτές υποδύονται ότι προσφέρουν κατάρτιση και η ελληνική πολιτεία, η Κυβέρνηση εν προκειμένω, υποδύεται ότι έχει κάνει το καθήκον της. Καμμία δυνατότητα δεν έχουν τα δημόσια Ι.Ε.Κ., όπως είναι σήμερα, να προσφέρουν αυτούς τους τίτλους. Το τονίζω ιδιαίτερα, γιατί θα πρέπει να καταγραφεί και θα δούμε το αποτέλεσμα πολύ σύντομα.

Στο περίφημο άρθρο 10, για το οποίο επιχείρησε να μας πει πάλι ο κύριος Υπουργός ότι δεν υπάρχει νομικό πρόβλημα, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα επί της ουσίας. Υπήρξαν δεκάδες αστυνομικοί οι οποίοι δούλευαν στην εταιρεία της συγκεκριμένης κυρίας, η οποία ήταν σύζυγος αστυνομικού και αυτή η δυνατότητα προέκυψε, γιατί αδειοδοτήθηκε ένας συγγενής πρώτου βαθμού, σύζυγος εν ενεργεία αστυνομικού, ο οποίος μάλιστα άρχισε να είναι και συνδικαλιστής και μάλιστα συνδικαλιστής, που είναι κοντά στη Νέα Δημοκρατία.

Τα ερωτήματα υποθέτω είναι συγκεκριμένα, γιατί μας μίλησε για την ένορκη διοικητική εξέταση. Πότε ξεκίνησε αυτή η ένορκη διοικητική εξέταση; Εμείς καταθέσαμε την ερώτηση τον Μάρτιο του 2008. Πόσους μήνες διαρκεί; Και τώρα και η κοροϊδία και της Βουλής και της ελληνικής πολιτείας και όλης της ελληνικής κοινωνίας έχει τα όριά της. Πόσο διαρκεί μία ένορκη διοικητική εξέταση; Να υπάρξει επιτέλους μία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η ειδική αγορά-τρία του Κ.Κ.Ε. κ. Μελά έχει το λόγο.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας αυτή τη συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο εμείς από το 1997, όταν έγινε ο πρώτος νόμος για την ύπαρξη αυτών των ιδιωτικών εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, είχαμε δηλώσει κάποτε την πλήρη αντίθεσή μας με τη δράση αυτών των εταιρειών στον τομέα της ασφάλειας. Θεωρούμε, όπως ξαναείπα, ότι η ασφάλεια του πολίτη πρέπει να είναι ευθύνη του κράτους αποκλειστικά.

Επίσης θέλω να τονίσω, αυτό που είχαμε πει και στις προηγούμενες συζητήσεις, ότι για το Κ.Κ.Ε. πριν από αυτά τα κατασταλτικά μέτρα θα πρέπει κάποιος να προσδιορίζει τις αιτίες που οδηγούν στην εγκληματικότητα, για την οποία πολύ λόγο έχετε κάνει. Και βεβαίως για μας αυτή η εγκληματικότητα, όπως είπαμε, έχει τις ρίζες της, γεννιέται, τρέφεται και αναπαράγεται από το ίδιο το σύστημα, από την πολιτική, την ταξική, την σκληρή τακτική πολιτική του νεοφιλελευθερισμού.

Επίσης, θέλουμε να πούμε -και το θέσαμε και στη χθεσινή ομιλία- ότι η κυβερνητική πολιτική για τη δημόσια ασφάλεια που υλοποιείται μέσα από τις κατευθύνσεις που δίνονται στην Αστυνομία, είναι αυτά τα κατασταλτικά μέτρα, να στρέφονται πρώτα και κύρια ενάντια στο λαϊκό κίνημα. Και αυτό το ζούμε καθημερινά, πώς χρησιμοποιούνται τα Σώματα Ασφαλείας για την καταστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων -και μιλάτε για έλλειψη ασφαλείας- τη στιγμή που η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά πολίτη σε αριθμό αστυνομικών.

Για να έλθουμε στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο εμείς στο σύνολό του και σ' όλα τα άρθρα θα καταψηφίσουμε, όπως το έχουμε πει, θα πρέπει να τονίσουμε ότι μ' αυτήν την περισσότερο εμπορευματοποίηση του δικαιώματος του πολίτη στην ασφάλεια, με την περισσότερη διεύρυνση των πεδίων δράσης αυτών των ιδιωτικών επιχειρήσεων στον τομέα της ασφάλειας και με τη διεύρυνση των περιπτώσεων οπλοκατοχής και οπλοφορίας, που σχεδόν γενικεύεται μέσα από την ασφάλεια που προτείνετε, θα ενταθεί η εγκληματικότητα.

Και πρώτα-πρώτα -και αυτό έχει σημασία- θα το πληρώσει το

λαϊκό κίνημα, γιατί ακριβώς μέσα σ' αυτήν την ταξική σύγκρουση, η πλουτοκρατία θα πάρει τους μπράβους της, όπως ήδη το κάνει, και θα τους στρέψει ενάντια στο λαϊκό κίνημα, κάτι που ήδη γίνεται.

Άκουσα τον κ. Παυλόπουλο που έλεγε «κατά την άποψή μου θα έπρεπε να είναι ευθύνη του κράτους, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, γιατί έχει ιδρυθεί από το Π.Α.Σ.Ο.Κ.». Ε, λοιπόν, αν πιστεύατε ότι θα έπρεπε να είναι υπόθεση του κράτους, ως καταργούσατε αυτές τις εταιρείες. Τόσες ιδιωτικές επιχειρήσεις κλείνουν κάθε εξάμηνο γιατί δεν τα βγάζουν πέρα. Ας κλείνατε μαζικά αυτές τις εταιρείες, θεωρώντας ότι η ασφάλεια είναι δημόσιο αγαθό. Η κερδοσμένη θα είναι η άρχουσα τάξη, δεν θα είναι το λαϊκό κίνημα από αυτό το νομοσχέδιο. Θα διευρυνθεί ο ρόλος των μπράβων, θα γίνουμε μία κοινωνία όντως πιστολόγος και οι πρώτοι που θα είναι στο στόχαστρο, θα είναι οι εργαζόμενοι για τα δικαιώματά τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό να το αντιπαλέψει και στην πράξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κ. Μελά.

Ο κ. Τσαβδαρίδης έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο -το είπε προηγούμενα και ο κύριος Υπουργός- δεν ήρθε να λύσει όλα τα προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο. Υπήρχε, όμως, ένα καθεστώς άναρχο, το οποίο εξακολούθησε να διατηρείται όλα αυτά τα χρόνια με τις κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Για πρώτη φορά, ο συγκεκριμένος αυτός νόμος ψηφίστηκε το 1997 και έκτοτε μέχρι και το 2003 υπήρξαν πέντε τροποποιήσεις αυτού του νόμου του Π.Α.Σ.Ο.Κ., οι οποίες προσπάθησαν να βάλουν μία τάξη στο συγκεκριμένο χώρο. Το ίδιο προσπαθεί να κάνει και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Δεν είπαμε ποτέ ότι θα λύσουμε όλα τα προβλήματα. Νομίζω, όμως, ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και μπορεί να βάλει τάξη σε πολλά πράγματα και να λύσει προβλήματα, τα οποία μέχρι τώρα εξακολουθούν να υφίστανται. Δεν μπορεί, όμως, να ακούγεται από την πλευρά του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σήμερα ότι η εκπαίδευση που προβλέπεται από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα είναι η σωστή εκπαίδευση; Μπορούν τα δημόσια Ι.Ε.Κ. να λύσουν αυτό το πρόβλημα της εκπαίδευσης; Ή τι πρόγραμμα πρόκειται να έχουν τα δημόσια ΙΕΚ Ι.Ε.Κ. Δηλαδή, μέχρι σήμερα μ' όλους τους νόμους του Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν υπάρχει κανένα καθεστώς εκπαίδευσης και δουλεύουν σ' αυτές τις εταιρείες άνθρωποι, χωρίς κανένα επίπεδο μόρφωσης και χωρίς καμία εξασφάλιση. Είναι καλύτερο να συμβαίνει αυτό το πράγμα;

Όσον αφορά την οπλοφορία, δεν αλλάξαμε τίποτα σε σχέση με τους νόμους του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Και οι νόμοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προέβλεπαν ότι κατ' εξαίρεση μπορούν κάποιοι άνθρωποι που φυλάει τα καταστήματα και είναι υπεύθυνοι για χρηματοπιστολές, να φέρουν όπλα. Το ίδιο διατηρούμε και σήμερα και νομίζω ότι είναι και αυτό προς τη σωστή κατεύθυνση, διότι δεν είναι δυνατόν να στέλνεις έναν άνθρωπο, σ' αυτό το δύσκολο κλίμα που επικρατεί, να φυλάει τράπεζες ή να φυλάει χρηματοπιστολές, σαν πρόβατο επί σφαγής, να μη μπορεί δηλαδή να προφυλάξει τον εαυτόν του, έστω και στοιχειωδώς, φέροντας ένα όπλο και αντιμετωπίζοντας ανθρώπους οι οποίοι σαφώς έχουν και αυτοί οπλισμό, ίσως και βαρύτερο απ' αυτόν.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό, καλώς ή κακώς, λύνει προβλήματα στο συγκεκριμένο χώρο, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και νομίζω ότι θα πρέπει να ψηφιστεί από όλες τις παρατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαβδαρίδη.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Καστανίδης. Πλην, όμως, επειδή οι πρωτολογίες έχουν τελειώσει προ πολλού, κατά το άρθρο 102 δεν δικαιούται.

Ο κ. Καστανίδης είναι έμπειρος κοινοβουλευτικός και ζητώ από το Τμήμα να συναινέσει να μιλήσει κατά παρέκκλιση με το χρόνο της δευτερολογίας.

Συναινεί το Τμήμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Τμήμα συναινέσε.

Κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Έχω να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η μία περιλαμβάνεται και στην Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Η άλλη που αφορά την επέκταση του δικαιώματος οπλοφορίας και οπλοχρησίας, αποτελεί από μόνη της προεξάρχοντα λόγο για να απορρίψει κάποιος ολόκληρο το νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 2, κύριε Πρόεδρε, προβλέπεται ποιοι από αυτούς που αιτούνται άδεια παροχής υπηρεσιών ασφαλείας έχουν κώλυμα και περιγράφονται συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα, για τα οποία, αν έχουν καταδικαστεί, δεν μπορούν να λάβουν σχετική άδεια από την αρμόδια υπηρεσία.

Όμως ορισμένα απ' αυτά που περιγράφονται στην περίπτωση α' του άρθρου 2 είναι ποινικά αδικήματα που αφορούν την εσωτερική έννομη τάξη. Παραδείγματος χάρη οι προσβολές κατά της πολιτειακής εξουσίας, η ανυποταξία, η λιποταξία είναι εσωτερικού ποινικού ενδιαφέροντος εγκλήματα. Αυτό σημαίνει ότι ένας Έλληνας πολίτης εάν έχει καταδικαστεί γι' αυτά, δεν δικαιούται να λάβει τη σχετική άδεια, αλλά ένας πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαιούται να τη λάβει, διότι δεν ορίζεται από συγκεκριμένη διάταξη -που πρέπει να περιληφθεί στο νομοσχέδιό σας- ότι για τα ίδια εγκλήματα, εφόσον βεβαίως προβλέπονται από το αντίστοιχο ποινικό σύστημα της χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν τελούνται από πολίτες τους, απαγορεύεται και σ' αυτούς να πάρουν άδεια παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Νομίζω ότι αυτή η παρατήρηση -η οποία επαναλαμβάνω ότι δεν γίνεται μόνο από μένα αλλά και από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής- δεν έχει ληφθεί υπόψη. Καλό είναι να τη λάβει η Κυβέρνηση υπόψη. Η πρότασή μου είναι να ορίζεται ότι και στις περιπτώσεις αυτές, δηλαδή, για πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι καταδικασμένοι για τα εγκλήματα του άρθρου 2 ισχύει η ίδια αδυναμία, η ίδια απαγόρευση, το ίδιο κώλυμα.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά το άρθρο 5. Επεκτείνεται το δικαίωμα οπλοφορίας και οπλοχρησίας. Και η προηγούμενη διάταξη ήταν επισφαλής, όμως τώρα επιβάλλεται μία αλόγιστη επέκταση του δικαιώματος οπλοφορίας και οπλοχρησίας. Η δημόσια τάξη, κύριε Υπουργέ, είναι κατεξοχήν πρόνιο του κράτους, προϊόν -για να χρησιμοποιήσω μια συνταγματική και αριστερή φρασεολογία- της κρατικής νόμιμης βίας. Δεν είναι προνόμιο ιδιωτών η δημόσια τάξη. Άρα λοιπόν κάθε παραχώρηση δημοσίας εξουσίας σε ιδιώτες για την επιβολή της δημόσιας τάξης πρέπει να γίνεται με απόλυτη φειδώ ή εν πάση περιπτώσει με τέτοιους όρους που να κατασφαλίζουν ότι ο ιδιώτης δεν θα γίνει ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, σε βάρος τελικά της δημοσίας τάξης και των δικαιωμάτων των πολιτών.

Στην προκειμένη περίπτωση, στο άρθρο 5 υπάρχουν εκφράσεις οι οποίες είναι παντελώς ασαφείς ως προς την έννοιά τους. Ορίζει το άρθρο 5 σε ποιες περιπτώσεις κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η οπλοφορία και η οπλοχρησία. «Οικήματα που έχουν ανάγκη ειδικής προστασίας». Αυτό τι ακριβώς σημαίνει; Ας πούμε, η βίλα ενός μεγαλοεπιχειρηματία στη Μύκονο είναι ένα οίκημα που έχει ανάγκη ειδικής προστασίας, ώστε να δώσουμε στα ιδιωτικά securities τη δυνατότητα να οπλοφορούν και να φτάνουμε τελικά στο άθλιο φαινόμενο άνθρωποι της νύχτας να ελγύνουν τη ζωή της περιοχής και οι δύο μπράβοι της Μυκόνου να αφαιρούν τη ζωή ενός νεαρού Αυστραλού; Μάλιστα κατά διαβολική σύμπτωση -και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στο επίπεδο της ανάγνωσης των μηνυμάτων, του συμβολισμού- την ίδια ώρα που χανόταν η ζωή ενός νέου Αυστραλού υπηκόου, η Κυβέρνηση έδινε στη δημοσιότητα τη διάταξη της για επέκταση του δικαιώματος οπλοφορίας και οπλοχρησίας.

Τι θα πει «επιχειρήσεις κοινής ωφελείας ή άλλων μεγάλης αξίας και σπουδαιότητας εγκαταστάσεων»; Πώς προσδιορίζεται η σπουδαιότητα μιας εγκατάστασης; Θεωρώ ότι οι έννοιες είναι ασαφείς. Είναι δε τόσο γενικές που θα μπορούσαν να χωρέσουν όλες τις πιθανές ανομίες των οπλοφορούντων που είναι ενταγμένοι στις υπηρεσίες παροχής ιδιωτικής ασφάλειας.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας -γιατί θέλω να είμαι δίκαιος- ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο στη σημερινή διάταξη.

Υπήρχαν και πριν προβλήματα, αλλά η επέκταση που γίνεται με το άρθρο 5 διευρύνει τις πιθανότητες, επαναλαμβάνω, παραβίασης των δικαιωμάτων των πολιτών. Και αυτό πρέπει να το προσέξει πάρα πολύ η Κυβέρνηση.

Εν πάση περιπτώσει η δημόσια τάξη δεν αποκαθίσταται από ιδιωτικούς μηχανισμούς αλλά με τη συνεχή βελτίωση των υπηρεσιών δημόσιας τάξης. Και βελτίωση δεν συνιστά, κύριε Υφυπουργέ, το να εισηγείσθε σχέδιο προεδρικού διατάγματος με το οποίο καταργείτε κάθε αντικειμενικότητα στις μεταθέσεις. Με σχέδιο προεδρικού διατάγματος κατακτήσεις των Σωμάτων Ασφαλείας σε ό,τι αφορά στις μεταθέσεις τους, τις καταργείτε γιατί θέλετε να κάνετε ιδιοτελείς κομματικά μετακινήσεις και μεταθέσεις.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος ομιλητής. Κλείνουμε με τον Υφυπουργό κ. Ζώη.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τις τελευταίες τοποθετήσεις των συναδέλφων που πήραν το λόγο και παρά το γεγονός ότι δεν ήμουν το προηγούμενο διάστημα κατά το οποίο πραγματεύτηκε η Βουλή το σχέδιο νόμου, μπορώ να πω, κύριε Πρόεδρε, το εξής.

Πρώτα απ' όλα να απαντήσω στον κ. Καστανίδη, επειδή επιχειρήθηκε και ένας συνειρμός ο οποίος αδικεί και τη νομοθετική πρωτοβουλία αλλά αδικεί και τις προθέσεις της Κυβέρνησης, δεν νομίζω ότι μπορεί να έχει βάση ένας συνειρμός που παραπέμπει στο χρόνο που έρχεται το σχέδιο νόμου για να ρυθμίσει εκκρεμότητες, ελλείμματα και προβλήματα που παρελθόντος σε σχέση με τα όσα δυσάρεστα έλαβαν χώρα στη Μύκονο για τα οποία καταθέσαμε τον αποτροπιασμό μας και τη θλίψη μας. Κανείς, λοιπόν, δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται δοθείσης οποιασδήποτε ευκαιρίας ένα τέτοιο αποτρόπαιο γεγονός που εκτός όλων των άλλων δημιούργησε και μια γκρίζα εικόνα για τη χώρα μας στο εξωτερικό για να καταθέσει εδώ τις αντιπολιτευτικές του ενστάσεις.

Παρ' όλα αυτά συγκρατώ το γνήσιο ενδιαφέρον του κ. Καστανίδη και τις επισημάνσεις του για τα δυο άρθρα. Πρέπει να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι για το άρθρο 5 δεν κάναμε τίποτα άλλο παρά να επεκτείνουμε μερικώς εκεί που χρειαζόταν πραγματικά αυτό που αποτελούσε βάση στο προηγούμενο νομοθέτημα κυβέρνησης ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σε ό,τι αφορά στην παρατήρησή του, στην επιφύλαξή του και την ένστασή για το άρθρο 2 θα μπορούσα να συμφωνήσω αν δεν υπήρχαν γενικές ρήτρες που αφορούν στο κώλυμα δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας που είναι σαφές ότι προκύπτουν από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 περίπτωση α'.

Έχω, λοιπόν, την εντύπωση ότι μπορούμε να καθησυχάσουμε και τους φόβους και τις επιφυλάξεις κάνοντας αυτήν την ευθεία αναφορά όπως σας είπα, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα έχω φυλάξει δυο παρατηρήσεις για τα όσα ακούστηκαν πριν από τον κ. Καστανίδη. Και ο κύριος Υπουργός ήταν σαφής, ξεκάθαρος και μάλιστα τοποθετήθηκε και λεπτομερώς στις ενστάσεις σας. Και βεβαίως αναγνωρίζουμε πάντοτε τις ιδιαίτερες ευαισθησίες της Αριστεράς και κυρίως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ευαισθησίες που έχουν να κάνουν και με την ιστορία του τόπου μας. Όμως είναι καιρός κάποια στιγμή να φύγουμε μπροστά, να δούμε τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας, να προσαρμόσουμε το λόγο μας και να ανταποκριθούμε στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών. Εγώ σας ακούω με πολύ μεγάλη προσοχή, και οφείλω να σας πω, και κατανόηση. Είναι καιρός όμως να δείτε την πραγματικότητα.

Δεν μπορεί να προσβάλλεται συλλήβδην ένας χώρος ο οποίος συμπεριλαμβάνει απ' ό,τι λένε τα στοιχεία μας σαράντα οκτώ χιλιάδες εργαζόμενους μ' ένα γενικό αφορισμό «οι μπράβοι»,

«οι σωματοφύλακες». Για ποιους μιλάμε; Μιλάμε για οικογενειάρχες στη συντριπτική τους πλειοψηφία. Για ανθρώπους που εργάζονται για να ταΐσουν τις οικογένειές τους για να ανταποκριθούν σε ανάγκες της κοινωνίας, της αγοράς, για ανθρώπους που δεν μπορεί να στιγματίζει σε καμμία περίπτωση το ένα, τα δυο, τα τρία εξαιρετικά φαινόμενα που παρατηρούνται και τα οποία κολάζουν. Παντού υπάρχουν οι εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Και εδώ θα πρέπει να ενημερώσω όλους τους συναδέλφους, κύριε Πρόεδρε, ότι όχι μόνο εργάζονται σαράντα οκτώ χιλιάδες άνθρωποι αλλά είναι και συνδικαλιστικώς οργανωμένοι και έχουν και εκπρόσωπο στη Γ.Σ.Ε.Ε.. Νομίζω, λοιπόν, ότι χρωστούμε μια συγγνώμη για όσα απαράδεκτα έχουν ακουστεί και στο χώρο αυτό και να δώσουμε και κάποιες εξηγήσεις αν αυτές είναι οι απόψεις μας για τον κύκλο αυτό των ανθρώπων που εργάζονται, που συνδικαλιζούνται και εκπροσωπούνται.

Κρατώ δύο-τρεις παρατηρήσεις που ετέθησαν υπ' όψιν μας από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Για την οπλοφορία, εγώ μπορώ να πω ότι οποιοσδήποτε θα ήθελε να διασφαλίσει το άπαν θα μπορούσε να θέσει όποιες ρήτηρες, όποιες προϋποθέσεις ή να αρπαχθεί από οποιαδήποτε άλλοθι, για να καταψηφίσει μια διάταξη η οποία δεν νομίζω ότι συνιστά πραγματικό κώλυμα, εάν θέλουμε να ρυθμίσουμε τα ελλείμματα του χώρου.

Και θα εξηγηθώ. Για ποιο λόγο, δηλαδή, θα πρέπει να απαιτούμε να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις κάποιες κυρίες, οι οποίες μπορούν να αποτελούν τη γραμματεϊκή οργάνωση αυτής της επιχείρησης;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν λέμε γι' αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ή για κάποιους άνδρες οι οποίοι έχουν απαλλαγεί νόμιμα των στρατιωτικών υποχρεώσεων και προσφέρουν μία διοικητικού χαρακτήρα εργασία, προσφέρουν διοικητικές υπηρεσίες στα πλαίσια λειτουργίας μιας επιχείρησης;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αυτά είναι εξαιρέσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εγώ σας άκουσα με προσοχή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν λέμε για γυναίκες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όχι, το βάλανε κανόνα. Σας άκουσα με μεγάλη προσοχή και αν θέλετε, μπορείτε να με διορθώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σχετικά με την οπλοχρησία, μπορώ να ενημερώσω όλους τους καλόπιστους επιφυλακτικούς συναδέλφους ότι και για την οπλοχρησία των ανθρώπων που εργάζονται στις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας ισχύουν οι γενικοί κανόνες που ισχύουν για όλους. Δεν υπάρχει κενό νόμου, για να έρθουμε επ' ευκαιρία αυτού του νομοθετήματος να ξαναφέρουμε τους κανόνες οπλοχρησίας. Ισχύουν οι γενικές διατάξεις για την οπλοχρησία.

Σε ό,τι αφορά τα όσα ακούστηκαν, τα οποία αποτελούν και μομφή για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν και η Κυβέρνηση και ο Υπουργός στην προσπάθεια να αντιμετωπίσουν υπαρκτά προβλήματα που έχουν να κάνουν με το καθεστώς μεταθέσεων των αστυνομικών υπαλλήλων, πρέπει να διευκρινίσω ότι δεν υπάρχει κανένα προεδρικό διάταγμα. Υπάρχει ένα σχέδιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σχέδιο, αυτό είπαμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για σχέδιο μιλήσαμε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ πολύ. Αυτή είναι η αλήθεια. Υπάρχει ένα σχέδιο και στα πλαίσια αυτού του σχεδίου υπάρχει μία ανοιχτή διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερομένους και τους εμπλεκόμενους, που πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι στη λήξη της, στην απόληξη της θα καταλήξει -να είστε σίγουροι- σε κάτι το οποίο θα είναι αποδεκτό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν συζητάμε για το σχέδιο. Να το αποσύρετε το σχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Ροντούλη,

σας παρακαλώ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και γραφείων ιδιωτικών ερευνών» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και γραφείων ιδιωτικών ερευνών» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 4 Σεπτεμβρίου 2008 και ερωτάται το Τμήμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 4 Σεπτεμβρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 11.52' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου 2008 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Καταπολέμηση της βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ